

สรุปละเอียด 12 Tenses

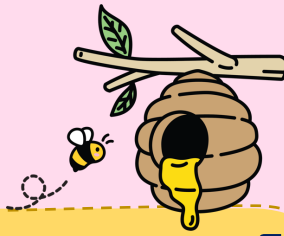
ผันกริยาตามเวลา และสถานการณ์

FANTASTIC TOEIC

Tenses

ผันกริยาตามเวลา และสถานการณ์

Tenses คือการผันรูปคำกริยาให้เปลี่ยนตามเวลาและสถานการณ์มีทั้งหมด 12 แบบ
(3 เวลา x 4 สถานการณ์ = 12 Tenses)

3 เวลา

ปัจจุบัน = Present
อดีต = Past
อนาคต = Future

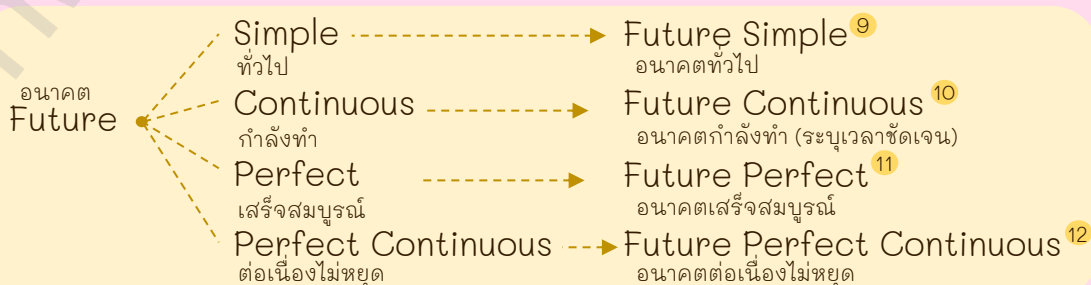
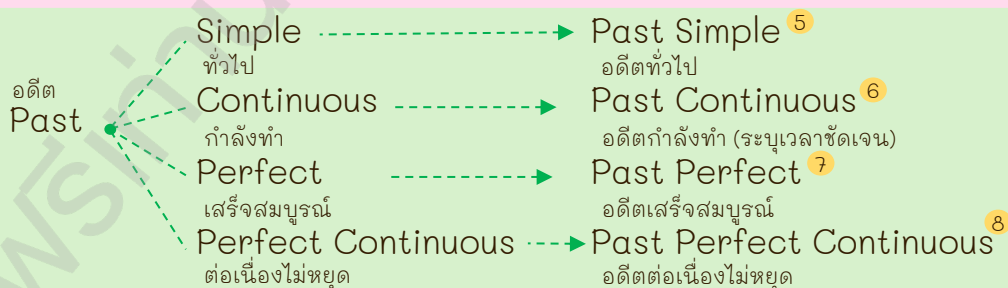
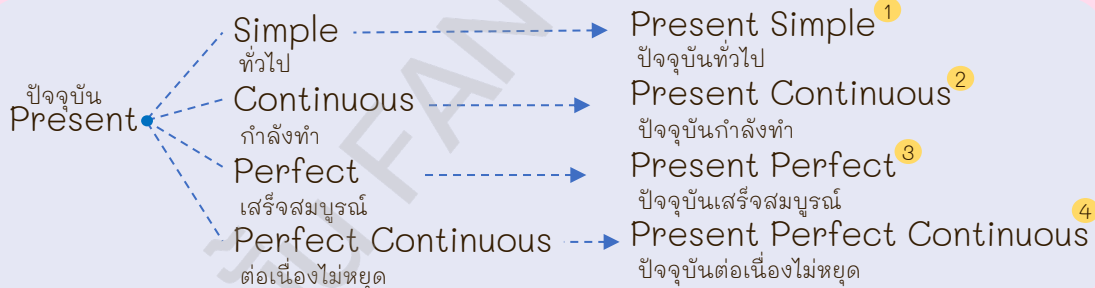
4 สถานการณ์

ทำปกติทั่วไป = Simple
กำลังทำ (ระบุเวลาชัดเจน) = Continuous
ทำเสร็จสมบูรณ์แล้ว = Perfect
ทำต่อเนื่องไม่หยุด = Perfect Continuous

การจะเรียน Tense ให้เข้าใจและจำง่ายผู้เรียนต้องรู้ 3 อย่างนี้ คือ

- 1 รู้วิธีเรียกชื่อของแต่ละ Tense
- 2 รู้โครงสร้างกริยาโดยมองจากชื่อของแต่ละ Tense
- 3 รู้วิธีการใช้งานแต่ละ Tense ว่าบอกเวลาและสถานการณ์อย่างไร

เรามารู้จักวิธีเรียกชื่อ Tense กันก่อน โดยให้เรียกจาก “ชื่อเวลา” แล้วตามด้วย “ชื่อสถานการณ์” ไปจนครบทั้งหมด 12 Tenses ดังรูปด้านล่างนี้

Tenses และ การผันกริยาตามเวลา

“คำกริยา” ในภาษาอังกฤษ มีหน้าที่ 3 อย่าง นั่นคือ

- 1 บอกการกระทำ
- 2 บอกเวลาและสถานการณ์ (Tenses)
- 3 ผันตามพจน์ของประธาน

“คำกริยา” ในภาษาอังกฤษจะต่างกับภาษาไทย เพราะกริยาของภาษาอังกฤษสามารถบอกถึงเวลาและสถานการณ์ของประโยคได้จากลักษณะที่เราใช้เขียน โดยรูปของคำกริยาของภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าประโยคที่เขียนนี้เกิดขึ้นตอนไหน แม้เราจะไม่เขียนคำบอกเวลาก็ตาม ลักษณะเฉพาะของคำกริยาแบบนี้แหละที่เรียกกันว่า “Tense”

ให้ผู้เรียนสังเกตคำกริยาของประโยคต่อไปนี้

หล่อน กิน แอปเปิ้ลหนึ่งผล (เป็นปกติ)

 She eats an apple. Present >> ปัจจุบัน

คำกริยาภาษาไทยใช้คำว่า “กิน” แล้วใช้คำว่า “เป็นปกติ” มาบอกเวลา

คำกริยาภาษาอังกฤษใช้คำว่า “eats” (กริยาช่อง 1) เพื่อบอกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นปกติ

หล่อน กิน แอปเปิ้ลหนึ่งผล (ในอดีต)

 She ate an apple. Past >> อดีต

คำกริยาภาษาไทยใช้คำว่า “กิน” เหมือนเดิม แล้วใช้คำว่า “ในอดีต” มาบอกเวลา

คำกริยาภาษาอังกฤษเปลี่ยนจาก eats เป็น “ate” (กริยาช่อง 2) เพื่อว่าเกิดขึ้นในอดีต

หล่อน จะกิน แอปเปิ้ลหนึ่งผล (ในอนาคต)

 She will eat an apple. Future >> อนาคต

ภาษาไทยก็ยังใช้คำว่า “กิน” แล้วใช้คำว่า “จะ” และคำว่า “ในอนาคต” มาช่วยบอกเวลา

ภาษาอังกฤษเปลี่ยนจาก eats เป็น “will eat” (Modal verb+กริยาไม่ผัน) เพื่อบอกว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

ผู้เรียนจะเห็นว่ากริยาในภาษาไทยไม่เปลี่ยนรูปเลย และจะต้องมีคำบอกเวลามาช่วย ไม่เช่นนั้นจะไม่รู้ว่าเกิดตอนไหน แต่กริยาภาษาอังกฤษนั้นผู้อ่านจะทราบว่าจะเกิดตอนไหนเมื่อดูจากรูปของกริยา eats, ate, will eat ในประโยค

รูปต่าง ๆ ของคำกริยา

เราได้ทราบกันแล้วว่าคำกริยาในภาษาอังกฤษนั้นมีหน้าที่ในการแสดงเวลาและสถานการณ์ด้วย เพราะเหตุนี้จึงทำให้กริยาของภาษาอังกฤษนั้นมีหลายรูปดังนี้

รูปต่างๆ ของคำกริยา						
กริยา ไม่ผัน	กริยาช่อง 1		กริยา ช่อง 2	กริยา ช่อง 3	กริยา เติม ing	คำแปล
	เอกพจน์	พหูพจน์				
be	am, is	are	was, were	been	being	เป็น, อยู่, คือ
do	does	do	did	done	doing	ทำ
have	has	have	had	had	having	มี, ถือ, กิน
drive	drives	drive	drove	driven	driving	ขับ
walk	walks	walk	walked	walked	walking	เดิน

กริยาไม่ผัน จะไม่เปลี่ยนรูป ไม่เติมอะไร ส่วนใหญ่จะเหมือนกับกริยาพหูพจน์ (ยกเว้น be ที่ไม่เหมือน are ถ้าต้องใช้กริยาไม่ผันเราจะใช้ be)

กริยาช่อง 1 ใช้กับประโยคที่เกิดทั่วไป เกิดบ่อย ๆ (Present Simple) และต้องผันกริยาตามพจน์ประธาน

****กริยาไม่ผัน (V. infinitive) ไม่ใช้กริยาช่อง 1 เพราะกริยาช่อง 1 ยังผันเป็นรูปเอกพจน์หรือพหูพจน์ได้ แต่กริยาไม่ผันจะไม่ผันเลย ห้ามผันโดยเด็ดขาด**

กริยาช่อง 2 ใช้กับประโยคที่เกิดในอดีต (Past Simple) การผันกริยาไปเป็น “ช่อง 2” อาจจะผันโดยการเติม ed, เปลี่ยนรูป หรือ คงรูปเดิม และส่วนใหญ่จะไม่ผันตามประธาน (ยกเว้น was กับ were)

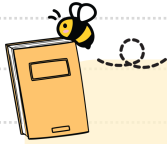
กริยาช่อง 3 ใช้กับประโยคในสถานการณ์ที่ได้ทำแล้ว (Perfect) การผันกริยาไปเป็น “ช่อง 3” อาจจะผันโดยการเติม ed, เปลี่ยนรูป หรือ คงรูปเดิมแต่ไม่ผันตามประธาน

กริยาเติม ing ใช้ตามหลัง V.to be ในสถานการณ์กำลังทำ (Continuous) การผันกริยาไปเป็น “กริยา ing” ทำได้โดยการเติม ing ไว้หลังกริยาไม่ผัน

Tenses และ การผันกริยาตามเวลา

** ผู้เรียนต้องรู้จักตัวย่อต่าง ๆ ก่อนเพื่อจะได้จำโครงสร้างประโยคได้แม่น

ตัวย่อต่าง ๆ ในโครงสร้าง Tenses

S. = Subject = ประธาน

V.inf = V.infinitive = กริยาไม่ผัน

V.ing = กริยาเติม ing

V.1 = กริยาช่อง 1

V.2 = กริยาช่อง 2

V.3 = กริยาช่อง 3

รูปกริยาแต่ละเวลา

Present ใช้ V.1

Past ใช้ V.2

Future ใช้ will + V.inf

รูปกริยาแต่ละสถานการณ์

Simple ใช้ กริยาตามเวลา

Continuous ใช้ V.to be + V.ing

Perfect ใช้ V.to have + V.3

Perfect Continuous ใช้ V.to have + been + V.ing

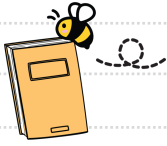

รู้จักตัวย่อต่าง ๆ แล้วก็ลุยโครงสร้างประโยคแต่ละ Tenses กันเลย

Tenses และ การผันกริยาตามเวลา

สรุปโครงสร้างประโยคทั้ง 12 Tenses ซึ่งต่อไปเราจะเจาะลึกทุกอันอย่างละเอียด

ปัจจุบัน Present
(V.1)

อดีต Past
(V.2)

อนาคต Future
(will + V.inf)

ธรรมดาทั่วไป
Simple
(ใช้กริยาตามเวลา)

ปัจจุบันทั่วไป
Present Simple
S. + V.1

อดีตทั่วไป
Past Simple
S. + V.2

อนาคตทั่วไป
Future Simple
S. + will + V.inf

ทำประจำ ทำแบบมีควมถึ

ทำตอนนั้น ตอนนั้นไม่ทำแล้ว

จะทำ เพิ่งตัดสินใจจะทำ

กำลังทำ
Continuous
(be + V.ing)

ปัจจุบันกำลังทำ
Present Continuous
S. + is/am/are + V.ing

อดีตกำลังทำ
Past Continuous
S. + was/were + V.ing

อนาคตกำลังทำ
Future Continuous
S. + will be + V.ing

กำลังทำตอนนี้ กำลังทำช่วงนี้

ระบุเวลาชัดเจนว่า
อดีตตอนนั้นกำลังทำ

ระบุเวลาชัดเจนว่า
อนาคตตอนนั้นคงกำลังทำ

เสร็จสมบูรณ์
Perfect
(have + V.3)

ปัจจุบันสมบูรณ์
Present Perfect
S. + has/have + V.3

อดีตสมบูรณ์
Past Perfect
S. + had + V.3

อนาคตสมบูรณ์
Future Perfect
S. + will have + V.3

ได้ทำแล้ว (อาจทำต่อไป)

อดีตที่ทำไปแล้วก่อนที่จะอีก
อันจะเกิด

คิดว่าคงจะทำเสร็จใน
อนาคตก่อนที่จะอีกอันจะเกิด

ต่อเนื่อง
ไม่หยุดหย่อน
Perfect Continuous
(have been + V.ing)

ปัจจุบันต่อเนื่อง
ไม่หยุดหย่อน
Present Perfect Continuous
S. + has/have + been + V.ing

อดีตต่อเนื่อง
ไม่หยุดหย่อน
Past Perfect Continuous
S. + had + been + V.ing

อนาคตต่อเนื่อง
ไม่หยุดหย่อน
Future Perfect Continuous
S. + will have + been + V.ing

ได้ทำต่อเนื่อง
ระยะหนึ่งก่อนที่จะอีกอันจะเกิด

อดีตที่ทำต่อเนื่อง
ระยะหนึ่งก่อนที่จะอีกอันจะเกิด

อนาคตที่คิดว่าคงจะทำต่อเนื่อง
ระยะหนึ่งก่อนที่จะอีกอันจะเกิด

Present Simple

เรารู้จักชื่อ และลักษณะคำกริยาของแต่ละ Tense กันไปแล้ว
ต่อไปเราจะเรียนวิธีการใช้งานแต่ละ Tense ว่าใช้กับสถานการณ์ใดบ้าง
โดยเริ่มจาก Present Simple หรือ “ปัจจุบันทั่วไป”

โครงสร้างประโยค

ประธาน + กริยาช่อง 1 (เอกพจน์/พหูพจน์) + กรรรม
(กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า

S. + V.1 (กริยาเอกพจน์/กริยาพหูพจน์)

ประธานเอกพจน์ + V.1 รูปเอกพจน์ (เติม s, es)

ประธาน I และพหูพจน์ + V.1 รูปพหูพจน์ (ไม่เติม s, es)

ประโยคปฏิเสธ

1 ถ้ากริยาหลักเป็น V.to be

S. + is/am/are + not

(V.to be ช่อง 1)

2 ถ้ากริยาหลักเป็นกริยาทั่วไปที่ไม่ใช่ V.to be

S. + does/do + not + V.inf

(V.to do ช่อง 1)

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

is not >> isn't

are not >> aren't

I am not >> I'm not

do not >> don't

does not >> doesn't

ประโยคคำถาม

1 ถ้ากริยาหลักเป็น V.to be

Is/Am/Are + S. +...?

(V.to be ช่อง 1)

2 ถ้ากริยาหลักเป็นกริยาทั่วไปที่ไม่ใช่ V.to be

Does/Do + S. + V.inf +...?

(V.to do ช่อง 1)

Present Simple Tense ปัจจุบันทั่วไป (ธรรมดา) หรือปัจจุบันปกติ

ทำประจำ ทำแบบมีควมถี่ โดยจะมีวิธีการใช้งาน 3 อย่าง ดังนี้

- 1 ใช้กล่าวถึงสิ่งที่เป็นจริง หรือกฎตามธรรมชาติต่าง ๆ
- 2 ใช้กล่าวถึงข้อเท็จจริง ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสภาพต่าง ๆ ของชีวิตเรา
- 3 ใช้กล่าวถึงสิ่งที่ทำเป็นประจำ หรือเกิดขึ้นแบบมีควมถี่ เกิดบ่อยๆ ทำซ้ำ ๆ ทำเรื่อย ๆ มักจะมีคำวิเศษณ์บอกควมถี่มาช่วยด้วย

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Present Simple

ตัวอย่างแบบที่ 1 ใช้กล่าวถึงสิ่งที่เป็นจริงตามธรรมชาติ

บอกเล่า

พระอาทิตย์(เจาะจง) ขึ้น ทางทิศตะวันออก(เจาะจง)

The sun rises in the east.

(ประธาน The sun เป็นเอกพจน์ กริยา rises จึงต้องผันเป็นกริยาเอกพจน์ด้วยการเติม s)

ปฏิเสธ

พระอาทิตย์(เจาะจง) ไม่ได้ขึ้น ทางทิศใต้(เจาะจง)

The sun doesn't rise in the south.

(ใช้ V.to do ช่วยทำปฏิเสธ และเมื่อใส่ does not แล้วกริยาหลัก rise จึงเป็น “กริยาไม่ผัน” เพราะเราผันกริยาช่วยให้เป็นเอกพจน์ตามประธาน The sun โดยผัน V.to do เป็น does ไปแล้ว ดังนั้น rise ไม่ต้องผันเติม s อีก)

คำถาม

พระอาทิตย์(เจาะจง)ขึ้นทางทิศตะวันออก(เจาะจง)ใช่ไหม

Does the sun rise in the east ?

(ใช้ V.to do ช่วยทำคำถาม และเมื่อใส่ Dose แล้วกริยาหลัก rise จึงเป็น “กริยาไม่ผัน” เพราะเราผันกริยาช่วยให้เป็นเอกพจน์ตามประธาน The sun โดยผัน V.to do เป็น Dose ไปแล้ว ดังนั้น rise ไม่ต้องผันเติม s อีก)

ตัวอย่างแบบที่ 2 ใช้กล่าวถึงข้อเท็จจริง ข้อมูลส่วนตัว สภาพต่าง ๆ ของชีวิตเรา

บอกเล่า

หล่อนเป็นนักศึกษาคนหนึ่ง¹ในลอนดอน

She is a student in London.

(ประธาน She เป็นเอกพจน์ กริยาคือคำว่า “เป็น” จึงต้องใช้ is)

ปฏิเสธ

หล่อนไม่ได้เป็นนักศึกษาคนหนึ่ง¹ในลอนดอน

She isn't a student in London.

(เนื่องจากกริยาหลักเป็น V.to be เราก็สามารถเอา is มาช่วยทำปฏิเสธได้เลย โดยการเติม not ลงไปหลัง is เลยกลายเป็น is not และเขียนรูปย่อเป็น isn't ได้)

คำถาม

หล่อนเป็นนักศึกษาคนหนึ่ง¹ในลอนดอน¹ใช่ไหม

Is she a student in London ?

(เนื่องจากกริยาหลักเป็น V.to be เราก็สามารถเอา is มาช่วยทำคำถามได้เลย โดยการนำ is ไปขึ้นต้นประโยคแล้วตามด้วยประธาน)

Present Simple

- 3 ใช้กล่าวถึงสิ่งที่ทำเป็นประจำ เกิดบ่อยๆ ทำซ้ำๆ ทำเรื่อย ๆ หรือเกิดขึ้นแบบมีความถี่ อาจจะทำทุกวัน ทุก 3 วัน สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ทุกๆ 2 เดือน ปีละ 3 ครั้ง หรือทุกช่วงเวลาใด ๆ มักจะมี “คำวิเศษณ์บอกความถี่” Adverb of Frequency : Adverb (F) มาช่วยด้วย

บอกเล่า หล่อน กินกล้วย(ลูกหนึ่ง)เป็นประจำ

She usually eats a banana.

(ประธาน She เป็นเอกพจน์ กริยา eats จึงต้องผันเป็นกริยาเอกพจน์ด้วยการเติม s)

ปฏิเสธ หล่อนไม่ได้ กินกล้วย(ลูกหนึ่ง)เป็นประจำ

She doesn't usually eat a banana.

(ใช้ V.to do ช่วยทำปฏิเสธ และเมื่อใส่ does not แล้วกริยาหลัก eat จึงเป็น “กริยาไม่ผัน” เพราะเราผันกริยาช่วยให้เป็นเอกพจน์ตามประธาน She โดยผัน V.to do เป็น does ไปแล้ว ดังนั้น eat ไม่ต้องผันเติม s อีก)

คำถาม หล่อนกินกล้วย(ลูกหนึ่ง)เป็นประจำไหม

Does she usually eat a banana?

(ใช้ V.to do ช่วยทำคำถาม และเมื่อใส่ Does แล้วกริยาหลัก eat จึงเป็น “กริยาไม่ผัน” เพราะเราผันกริยาช่วยให้เป็นเอกพจน์ตามประธาน she โดยผัน V.to do เป็น Does ไปแล้ว ดังนั้น eat ไม่ต้องผันเติม s อีก)

“คำวิเศษณ์บอกความถี่” Adverb of Frequency : Adverb (F) ที่มาช่วยแสดงความถี่ เป็น Present Simple จะมีอยู่ 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม 1

เป็น Adverb กลุ่มที่เราไม่สามารถระบุจำนวนของความถี่ที่ชัดเจนได้ บอกได้แค่ว่าเกิดขึ้นบ่อยมากหรือน้อยตามลำดับเช่น always (เสมอ), often (บ่อย ๆ), sometimes (บางครั้ง) เป็นต้น

กลุ่ม 1 มักจะวางหน้ากริยาหลัก

กลุ่ม 2

เป็น Adverb กลุ่มที่ใช้ระบุจำนวนของความถี่อย่างชัดเจน บอกได้ชัด ๆ ไปเลยว่าทำบ่อยกี่ครั้ง เช่น every night (ทุกคืน), on Sundays (ทุกวันอาทิตย์) เป็นต้น

กลุ่ม 2 มักจะวางไว้ท้ายประโยค

Present Simple

“คำวิเศษณ์บอกความถี่” Adverb (F) ที่มาช่วยบอกความถี่ 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม 1

เน้นบอกว่าเกิดขึ้นบ่อยมากหรือน้อย

ระดับความบ่อย

always (อล'เวย์ซ) = เสมอ	10/10
usually (ยูเชอะลลี่) = เป็นประจำ, มักจะ	9/10
generally (เจนเรียลลี่) = โดยทั่วไป	8/10
regularly (เรก'กิวลลลี่) = โดยปกติ	7/10
frequently (ฟริ'ควินทลลี่) = ถี่เป็นประจำ	6/10
often (ออฟเฟิน) = บ่อยๆ	6/10
sometimes (ซัมไทมส์) = บางครั้ง	5/10
occasionally = บางครั้งบางครั้งว (เออะเคเชินเนอะลลี่)	4/10
seldom (ซัมไทมส์) = นานๆ ครั้ง	2/10
rarely (แรร์ลลี่) = ไม่ค่อย	1/10
hardly (ฮาร์ดลลี่) = แทบจะไม่	1/10

กลุ่ม 1 มักจะวางหน้ากริยาหลัก

กลุ่ม 2

ระบุจำนวนของความถี่อย่างชัดเจน

a day (เออะ เด) = ต่อวัน
a year (เออะ เยียร์) = ต่อปี
every (เอฟวรี่) = ทุก
every day (เอฟวรี่ เด) = ทุกวัน
every morning (เอฟวรี่ มอนอิง) = ทุกเช้า
every night (เอฟวรี่ ไนท) = ทุกคืน
every week (เอฟวรี่ วีค) = ทุกสัปดาห์
every month (เอฟวรี่ มัณธ) = ทุกเดือน
every year (เอฟวรี่ เยียร์) = ทุกปี
every other day = ทุกวันเว้นวัน (เอฟวรี่ อะเธอร์ เด)
on Mondays (ออน มัณเดซ) = ทุก ๆ วันจันทร์
on Sundays (ออน ซันเดซ) = ทุก ๆ วันอาทิตย์
on Friday nights = ทุก ๆ คืนวันศุกร์
(ออน ไฟรเด ไนทซ)
at weekdays (แอท วีคเดซ) = ตอนวันทำงาน (จันทร์ถึงศุกร์)
at weekends (แอท วีคเอนซ) = ตอนสุดสัปดาห์ (เสาร์อาทิตย์)
once a day (วันซ เออะ เด) = วันละครั้ง
once a week (วันซ เออะ วีค) = สัปดาห์ละครั้ง
once a month (วันซ เออะ มัณธ) = เดือนละครั้ง
once a year (วันซ เออะ เยียร์) = ปีละครั้ง
twice a week (ไทวซ เออะ วีค) = 2 ครั้งต่อสัปดาห์
twice a month (ไทวซ เออะ มัณธ) = 2 ครั้งต่อเดือน
twice a year (ไทวซ เออะ เยียร์) = 2 ครั้งต่อปี

คำบอกความถี่ในกลุ่ม 2 นี้มักจะวางไว้ท้ายประโยค

บางตำราจะมองว่าเป็น Adverb of Time ด้วย

Past Simple

Past Simple หรือ “อดีตทั่วไป” ใช้เล่าถึงอดีตที่เกิดขึ้น และจบไปแล้ว ตอนนี้ไม่ได้ทำ ไม่มีผลอะไรกับปัจจุบันแล้ว โครงสร้างประโยคคล้าย ๆ กับ Present Simple แต่เปลี่ยนจาก กริยาช่อง 1 เป็น กริยาช่อง 2 เท่านั้น

โครงสร้างประโยค

ประธาน + กริยาช่อง 2 + กรรม
(กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า

S. + V.2

ประธานทุกตัวใช้กับกริยาช่อง 2 ได้เลย

ประโยคปฏิเสธ

1 ถ้ากริยาหลักเป็น V.to be

S. + was/were + not

(V.to be ช่อง 2)

ประธานเอกพจน์ , I และ นามนับไม่ได้ ให้ใช้ was

ประธานพหูพจน์

ให้ใช้ were

2 ถ้ากริยาหลักเป็นกริยาทั่วไปที่ไม่ใช่ V.to be

S. + did + not + V.inf

(V.to do ช่อง 2)

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

was not >> wasn't

were not >> weren't

did not >> didn't

ประโยคคำถาม

1 ถ้ากริยาหลักเป็น V.to be

Was/Were + S. +...?

(V.to be ช่อง 2)

2 ถ้ากริยาหลักเป็นกริยาทั่วไปที่ไม่ใช่ V.to be

Did + S. + V.inf +...?

(V.to do ช่อง 2)

Past Simple Tense อดีตทั่วไปมีวิธีใช้งาน 2 แบบ ดังนี้

1 ใช้เล่าถึงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงว่าเป็นอะไร หรือเป็นอย่างไรในอดีต แต่ปัจจุบันไม่ได้เป็นแบบนั้นแล้ว

2 ใช้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสิ้นสุดไปแล้วในอดีต ไม่ได้ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน เช่น การเล่าถึงเรื่องเก่าๆ ประวัติเก่าๆ ในอดีต

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Past Simple

ตัวอย่างแบบที่ 1 ใช้เล่าถึงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงว่า เป็นอะไร หรือเป็นอย่างไรใน อดีตแต่ปัจจุบันไม่ได้เป็นแบบนั้นแล้ว

บอกเล่า

ฉันอยู่ที่นั่นในตอนที่ฉันเป็นเด็ก

I was there when I was young.

(ประโยคที่ 1)

(ประโยคที่ 2)

(เป็นอดีตไปแล้วทั้ง 2 ประโยค ตอนนี้อันตรายอยู่ที่นั่นแล้วและก็ไม่ใช่เด็กแล้ว)

สังเกต ! นักเรียนจะเห็นว่า มี 2 ประโยค ประโยคแรก คือ I was there. และประโยคที่ 2 คือ I was young. โดยมีคำว่า “when” มาเชื่อม ในทางภาษาเราจะมองว่าประโยคที่อยู่หลัง when อย่าง I was young. นี่มีหน้าที่บอกเวลาที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นตอนที่ฉันเป็นเด็ก จึงถือว่าเป็น Adverb of time ได้ด้วย

ปฏิเสธ

ฉันไม่ได้อยู่ที่นั่นในตอนที่ฉันอายุ 14

I wasn't there when I was fourteen (years old).

(เป็นอดีตไปแล้วตอนนี้อันตรายไม่ใช่ 14 และก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว)

สังเกต ! กรณีประโยคหลัง when ที่ระบุเวลาเป็นอายุในอดีต นักเรียนจะเขียนแค่ตัวเลขอายุก็ได้ จะใส่หรือไม่ใส่ years old ก็ได้

คำถาม

หล่อนอยู่ที่นั่นในตอนที่หล่อนเป็นเด็กใช่ไหม

Was she there when she was young?

สังเกต ! ในการทำประโยคคำถามจะสลับเอา Was มาวางหน้าประโยคแค่ประโยคที่ 1 เท่านั้น ส่วนประโยคหลัง when ที่ระบุเวลาให้เขียนเหมือนเดิม เพื่อทำหน้าที่ระบุเวลาของคำถาม ไม่ต้องสลับเอา was มาวางไว้ข้างหน้าอีกแล้ว

Past Simple

ตัวอย่างแบบที่ 2 ใช้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดไปแล้วในอดีต
ไม่ได้ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน เช่น การเล่าถึงเรื่องเก่าๆ ประวัติเก่าๆ ในอดีต

บอกเล่า

หล่อนกินกล้วยลูกหนึ่งเมื่อคืนนี้

V.2

She ate a banana last night.

(กินไปแล้ว จบไปแล้วตั้งแต่เมื่อคืน ไม่มีผลลั้งต่อถึงปัจจุบันเลย)

สังเกต ! เมื่อเล่าว่าประธานทำอะไรเราจะใช้กริยาตัวอื่นทั่วไปที่ไม่ใช่ was/were โดยจะเห็นว่า เราใช้กริยาช่องที่ 2 ของกิน (eat - ate - eaten) ถ้าเป็นอดีตก็แค่เปลี่ยนจากกริยาช่อง 1 จาก eat มาใช้กริยาช่อง 2 คือ ate เท่านั้นเอง

ปฏิเสธ

หล่อนไม่ได้กินกล้วยลูกหนึ่งเมื่อคืนนี้

V.2

V.inf

She didn't eat a banana last night.

สังเกต ! กรณีในประโยคปฏิเสธเมื่อใช้กริยาช่วย did แล้วกริยาหลักจึงไม่ต้องผันเป็นช่อง 2 อีก เพราะ did คือกริยาช่อง 2 ของ do เท่ากับมีการบอกความเป็นอดีตแล้ว กริยาหลักต้องกลับไปใช้ “กริยาไม่ผัน”

คำถาม

หล่อนกินกล้วยลูกหนึ่งเมื่อคืนนี้ใช่ไหม

V.2

V.inf

Did she eat a banana last night?

สังเกต ! ในประโยคคำถามก็เช่นกัน เมื่อใช้กริยาช่วย did แล้วกริยาหลักจึงไม่ต้องผันเป็นช่อง 2 อีก เพราะ did คือกริยาช่อง 2 ของ do เท่ากับมีการบอกความเป็นอดีตแล้ว กริยาหลักต้องกลับไปใช้ “กริยาไม่ผัน”

Past Simple

เราสามารถใส่ Adverb เข้าไปขยายกริยาหรือขยายคำคุณศัพท์เพิ่มได้ เช่น

ตัวอย่างที่ 1

หล่อนกินกล้วยอย่างเอร็ดอร่อยที่งานเลี้ยงเมื่อคืนนี้

✎ She ate a banana deliciously at the party last night.

M

P

T

** ถ้าเราอยากเน้นไปที่ลักษณะของการกินว่า “อย่างเอร็ดอร่อย” เราก็เอา deliciously ไปวางหน้ากริยาหลักได้เลย เช่น

หล่อนกินกล้วยอย่างเอร็ดอร่อยที่งานเลี้ยงเมื่อคืนนี้

✎ She deliciously ate a banana at the party last night.

M

P

T

ตัวอย่างที่ 2

พวกเราแก้ปัญหาระบบใหม่อย่างเร่งด่วนเดือนที่แล้ว

✎ We solved the new system urgently last month.

หรือ

M

T

✎ We urgently solved the new system last month.

M

T

**ถ้าเราอยากขยายระดับให้เห็นว่าเร่งด่วนกัน “อย่างสุดๆ” เราก็เอา extremely ไปวางหน้า Adverb ที่มันขยายนั่นคือ urgently ได้อีก เช่น

พวกเราแก้ปัญหาระบบใหม่อย่างเร่งด่วนสุดๆ เดือนที่แล้ว

✎ We solved the new system extremely urgently last month.

หรือ

D

M

T

✎ We extremely urgently solved the new system last month.

D

M

T

การผันกริยา 3 ช่อง

เพื่อจะเขียน Past Simple เราจำเป็นต้องผันกริยา 3 ช่องให้เป็นด้วย

ก่อนอื่นเราจะแบ่งคำกริยาออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ก่อน คือ

A กริยาที่ผันแบบปกติ (regular verb) ผันโดยการเติม ed ลงไปท้ายคำ

B กริยาที่ผันแบบไม่ปกติ (irregular verb) ผันแบบเปลี่ยนรูปหรือคงรูป แต่ละกลุ่มจะมีรายละเอียดในวิธีผันกริยาที่ต่างกันดังนี้

A กริยาที่ผันแบบปกติ (regular verb) => คำกริยา + ed

1 คำกริยาปกติส่วนใหญ่ ผันโดยการแค่เติม ed ลงไปท้ายคำ

กริยาช่อง 1

cook
work
wait

กริยาช่อง 2

cooked
worked
waited

กริยาช่อง 3

cooked
worked
waited

คำแปล

ทำอาหาร
ทำงาน
รอ

2 คำกริยาที่ลงท้ายด้วย e ให้เติม d ได้เลย

กริยาช่อง 1

close
dance
complete

กริยาช่อง 2

closed
danced
completed

กริยาช่อง 3

closed
danced
completed

คำแปล

ปิด
เต้น
ทำเสร็จ

3 คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม ed แต่ถ้าหน้า y เป็นสระ ให้เติม ed ได้เลย

กริยาช่อง 1

fry
cry
play

กริยาช่อง 2

fried
cried
played

กริยาช่อง 3

fried
cried
played

คำแปล

ทอด
ร้องไห้
เล่น

4 คำกริยาอื่นๆ ที่ลงท้ายด้วยแบบ “พยัญชนะ + สระ + พยัญชนะ” ให้เพิ่มพยัญชนะตัวสุดท้ายไปอีกตัวก่อนที่จะเติม ed

กริยาช่อง 1

drop
plan
stop

กริยาช่อง 2

dropped
planned
stopped

กริยาช่อง 3

dropped
planned
stopped

คำแปล

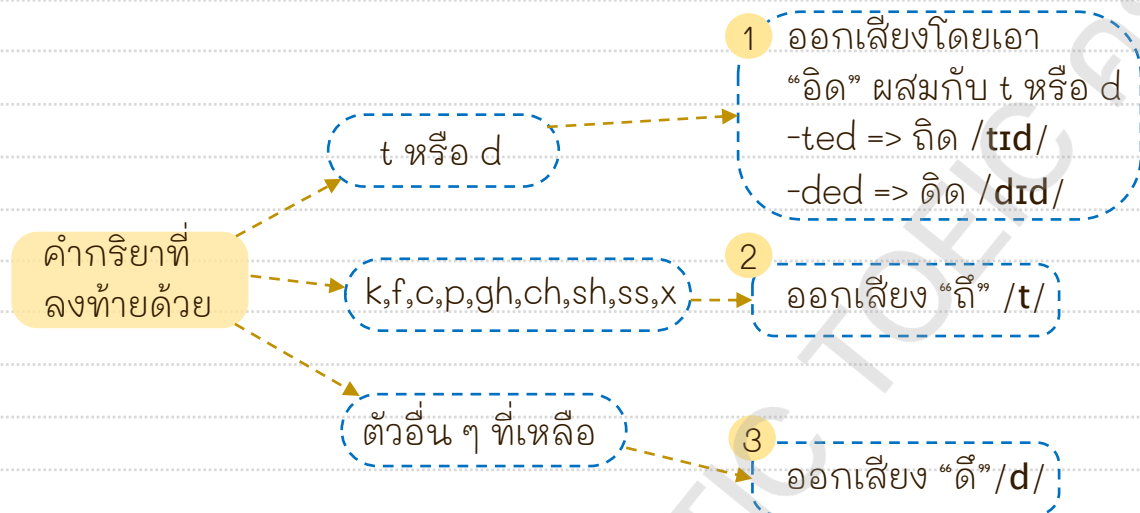
ตก
วางแผน
หยุด

การผันกริยา 3 ช่อง

อย่าออกเสียงกริยาเติม ed ผิดนะ เช่น wanted ห้ามอ่านเป็น “ว้อนท์เต็ด” หรือ stopped ห้ามอ่านเป็น “สต่อปเป็ด” อ่านแบบนี้คนฟังจะงงว่าเราพูดอะไร การออกเสียงกริยาที่เติม ed มี 3 วิธี คือ อิด, ธิ, ดี ดังนี้

- 1 กริยาที่ลงท้ายด้วย t หรือ d เมื่อเติม ed ให้เอาเสียง “อิด” ไปผสมกับ t หรือ d ที่อยู่ท้ายคำ

-ted => อิด /tid/
-ded => ดิด /did/

wanted = ว้อนท์อิด
needed = นีดดิด
invested = อินเวสอิด

- 2 กริยาที่ลงท้ายด้วย k, f, c, p, gh, ch, sh, s, ss, x เมื่อเติม ed ให้ออกเสียง “ธิ”

k, f, c, p, gh, ch, sh, s, ss, x
ออกเสียง => ธิ /t/

missed = มีสลิธิ
stopped = สต่อปธิ
cooked = คูกธิ

- 3 กริยาลงท้ายด้วยตัวที่เหลือนั่นคือ b, g, l, m, n, r, v, z เมื่อเติม ed ให้ออกเสียง “ดี”

b, g, l, m, n, r, v, z
ออกเสียง => ดี /d/

called = คอลดี
fried = ฟรายดี
played = เพลย์ดี

การผันกริยา 3 ช่อง

B

กริยาที่ผัน 3 ช่องแบบไม่ปกติ (irregular verb)

กลุ่มนี้ต้องอาศัยการจำและการใช้งานให้บ่อย ๆ เอะนะ

1 กริยาไม่ปกติที่ผันโดยเปลี่ยนรูปให้ ช่อง 2 กับ ช่อง 3 เหมือนกัน เช่น

กริยาช่อง 1	กริยาช่อง 2	กริยาช่อง 3	คำแปล
buy	bought	bought	ซื้อ
say	said	said	กล่าว
sell	sold	sold	ขาย

2 กริยาไม่ปกติที่ผันโดยเปลี่ยนรูป ช่อง 2 กับ ช่อง 3 ต่างกัน เช่น

กริยาช่อง 1	กริยาช่อง 2	กริยาช่อง 3	คำแปล
go	went	gone	ไป
do	did	done	ทำ
eat	ate	eaten	กิน
drink	drank	drunk	ดื่ม
swim	swam	swum	ว่ายน้ำ

3 กริยาไม่ปกติที่ผันโดยไม่เปลี่ยนรูปทั้ง ช่อง 2 และ ช่อง 3 เช่น

กริยาช่อง 1	กริยาช่อง 2	กริยาช่อง 3	คำแปล
cut	cut	cut	ตัด
hit	hit	hit	ตี
hurt	hurt	hurt	ทำร้าย

Present Continuous

Tense ต่อไปเราจะเรียน Present Continuous หรือ ปัจจุบันกำลังทำ
ลักษณะสำคัญของ Continuous คือใช้เวลากระทำสักระยะหนึ่ง เพื่อให้เห็นว่า
เหตุการณ์กำลังดำเนินไปในขณะนั้น เช่น เขากำลังทำงาน มันกำลังกิน

โครงสร้างประโยค

ประธาน + V.to be (ช่อง1) + กริยาเติม ing + กรรม
(กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า

S. + is/am/are + V.ing

ประธาน I + am + V.ing

ประธานเอกพจน์ + is + V.ing

ประธานพหูพจน์ + are + V.ing

ประโยคปฏิเสธ

S. + is/am/are + not + V.ing

ประธาน I + am not + V.ing

ประธานเอกพจน์ + is not + V.ing

ประธานพหูพจน์ + are not + V.ing

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

I am not >> I'm not
is not >> isn't
are not >> aren't

ประโยคคำถาม

Is/Am/Are + S. + V.ing?

Am + ประธาน I + V.ing + ...?

Is + ประธานเอกพจน์ + V.ing + ...?

Are + ประธานพหูพจน์ + V.ing + ...?

Present Continuous Tense

สถานการณ์ได้ 2 แบบดังนี้

- 1 ใช้กล่าวถึงสิ่งที่กำลังกระทำขณะที่พูดอยู่ในขณะนี้ ตอนนี้เป็นแบบนี้
- 2 ใช้กล่าวถึงสิ่งที่กำลังทำในช่วงนี้ ขณะที่พูดอาจจะไม่ได้ทำ แต่ทำอยู่ในช่วงนี้

ผู้เรียนต้องจำให้ขึ้นใจเลยว่าถ้าจะให้แปลว่ากำลังทำต้องมี V. to be มาวางข้างหน้า
V.ing ก่อนทุกครั้ง (V.to be + V.ing แปลว่า กำลังทำ) ต้องมาด้วยกันเสมอ เมื่อไรเห็น
มาคู่จึงจะแปลว่า กำลังทำ ถ้าแค่ V.ing ตัวเดียวจะแปลว่า “การ...” ไม่ใช่ “กำลังทำ”

Present Continuous

ตัวอย่างแบบที่ 1 กำลังกระทำอยู่ในขณะนี้

บอกเล่า หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอนนี้
She is eating a banana right now.

ปฏิเสธ หล่อนไม่ได้กำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอนนี้
She is not eating a banana right now.

คำถาม หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งอยู่ตอนนี้ใช่ไหม
Is she eating a banana right now?

ตัวอย่างแบบที่ 2 กำลังกระทำอยู่ในช่วงนี้

บอกเล่า พวกเรากำลังพัฒนาสินค้าใหม่ เดือนนี้
We are developing the new product this month.

ปฏิเสธ พวกเราไม่ได้กำลังพัฒนาสินค้าใหม่ เดือนนี้
We aren't developing the new product this month.

คำถาม พวกเรากำลังพัฒนาสินค้าใหม่ เดือนนี้ใช่ไหม
Are we developing the new product this month?

Past Continuous

Continuous คือ กำลังทำหรือกำลังดำเนินอยู่ ดังนั้น Past Continuous ก็คือ “อดีตกำลังทำ” พูดให้เข้าใจง่ายๆ ก็คืออดีตที่ระบุเวลาชัดเจนว่าตอนนั้นกำลังทำอะไรอยู่ เช่น เมื่อวานตอนสองทุ่มฉันกำลังอ่านหนังสืออยู่

โครงสร้างประโยค

ประธาน + V.to be (ช่อง2) + กริยาเติม ing + กรรรม
(กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า

S. + was/were + V.ing

ประธาน I และเอกพจน์ + was + V.ing
ประธานพหูพจน์ + were + V.ing

ประโยคปฏิเสธ

S. + was/were + not + V.ing

ประธาน I และเอกพจน์ + was not + V.ing
ประธานพหูพจน์ + were not + V.ing

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

was not >> wasn't
were not >> weren't

ประโยคคำถาม

Was/Were + S. + V.ing?

Was + ประธาน I และเอกพจน์ + V.ing ?
Were + ประธานพหูพจน์ + V.ing ?

Past Continuous Tense

เราใช้ “อดีตกำลังทำหรือกำลังดำเนิน” กล่าวถึงสถานการณ์ในอดีตได้ 3 แบบดังนี้

- 1 ใช้กล่าวถึงอดีตที่ระบุเวลาไว้ชัดเจนว่า ณ เวลานั้นกำลังทำอะไรอยู่
- 2 ใช้กับอดีต 2 อย่างที่กำลังดำเนินไปพร้อม ๆ กันในช่วงเวลานั้น
- 3 ใช้กล่าวถึงอดีตที่เหตุการณ์แรกกำลังดำเนินอยู่ แล้วจู่ ๆ ก็มีอีกเหตุการณ์เข้ามาแทรก (**อันที่กำลังดำเนินอยู่ใช้ Past Continuous ส่วนอันที่เข้ามาแทรกจะใช้ Past simple)

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคของแต่ละแบบในหน้าถัดไป

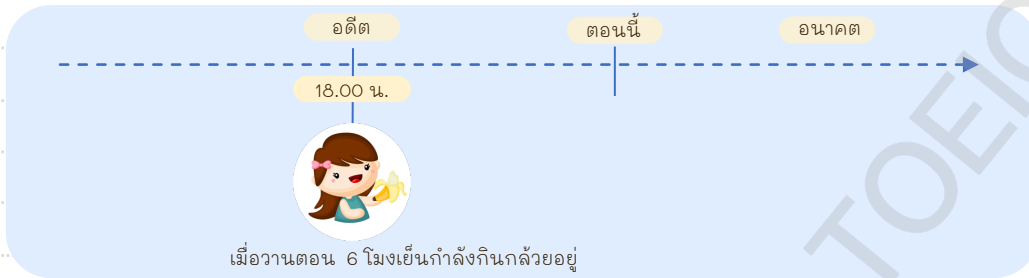
Past Continuous

ตัวอย่างแบบที่ 1 ใช้กล่าวถึงอดีตที่ระบุเวลาไว้ชัดเจนว่า ณ เวลานั้น ในอดีตกำลังทำอะไรอยู่ เช่น

บอกเล่า

หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอน 6 โมงเย็นเมื่อวานนี้

She was eating a banana at 6 p.m. yesterday.

ปฏิเสธ

หล่อนไม่ได้กำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอน 6 โมงเย็นเมื่อวานนี้

She wasn't eating a banana at 6 p.m. yesterday.

คำถาม

หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอน 6 โมงเย็นเมื่อวานนี้ใช่ไหม

Was she eating a banana at 6 p.m. yesterday?

a.m. (ก่อนเที่ยงวัน) คือ ช่วงหลังเที่ยงคืนถึงก่อนเที่ยงวัน

12.00 a.m. >> 00.01 a.m. — 11.59 a.m.

p.m. (หลังเที่ยงวัน) คือ ช่วงหลังเที่ยงวันไปจนถึงดึกก่อนเที่ยงคืน

12.00 p.m. >> 00.01 p.m. — 11.59 p.m.

เราสามารถใส่ Adverb เข้าไปขยายกริยาหรือขยายคำคุณศัพท์เพิ่มได้ เช่น

หล่อนกำลังกินกล้วยอย่างเอร็ดอร่อยตอน 6 โมงเย็นเมื่อวานนี้

She was eating a banana deliciously at 6 p.m. yesterday.

M

T

**ถ้าเราอยากเน้นไปที่ลักษณะของการกินว่า “อย่างเอร็ดอร่อย”

เรา ก็ deliciously ไปวางหน้ากริยาหลัก

หล่อนกำลังกินกล้วยอย่างเอร็ดอร่อยตอน 6 โมงเย็นเมื่อวานนี้

She was deliciously eating a banana at 6 p.m. yesterday.

M

T

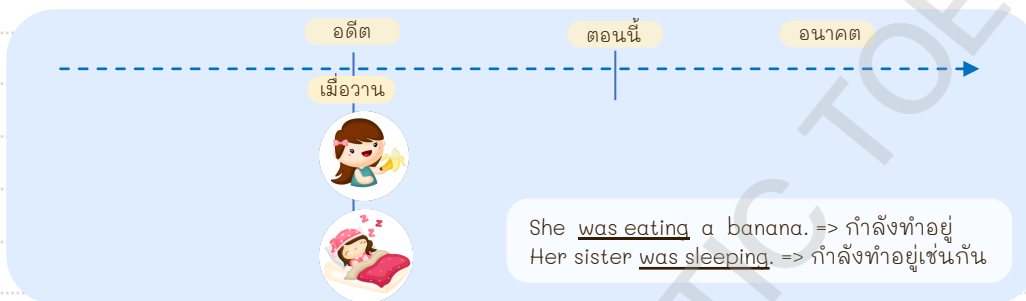

Past Continuous

ตัวอย่างแบบที่ 2 ใช้กับ 2 เหตุการณ์ที่ตอนนั้นกำลังดำเนินไปพร้อมกัน โดยทั้ง 2 เหตุการณ์เป็นตัวยาวเวลาให้กันและกัน

บอกเล่า หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งขณะที่พี่สาวของหล่อนกำลังหลับอยู่เมื่อวานนี้

She was eating a banana while her sister was sleeping yesterday.

ในอดีตทั้ง 2 เหตุการณ์กำลังดำเนินไปพร้อม ๆ กัน โดยมีคำเชื่อมเหตุการณ์คือ “while” (ขณะที่/ในขณะที่) โดยให้แต่ละเหตุการณ์เป็นตัวยาวบอกเวลาของกันและกัน ถ้าย้อนไปเมื่อวานตอนพี่สาวกำลังหลับก็จะเห็นหล่อนกำลังกิน กลับกันถ้าเราย้อนไปเมื่อวานตอนหล่อนกำลังกินก็จะเห็นพี่สาวกำลังหลับอยู่

ปฏิเสธ หล่อนไม่ได้กำลังกินกล้วยลูกหนึ่งขณะที่พี่สาวของหล่อนกำลังหลับอยู่เมื่อวานนี้

She wasn't eating a banana while her sister was sleeping yesterday.

คำถาม หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งขณะที่พี่สาวของหล่อนกำลังหลับอยู่เมื่อวานนี้ไหม

Was she eating a banana while her sister was sleeping yesterday?

เราสามารถเขียนสลับกันได้ด้วยนะ โดยให้เราแยกคำเชื่อม while มาเขียนไว้หน้าสุดก่อน ต่อด้วยเขียนเหตุการณ์แรกแล้วก็เอา เครื่องหมาย comma (,) มาคั่นระหว่างประโยค แล้วค่อยเขียนเหตุการณ์อีกอันหนึ่ง ดูตัวอย่างด้านล่าง

บอกเล่า While she was eating a banana, her sister was sleeping yesterday.

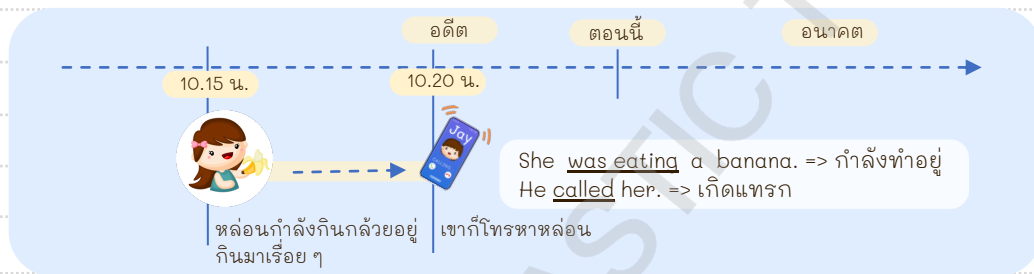

Past Continuous

ตัวอย่างแบบที่ ③ ใช้กล่าวถึงอดีตที่เหตุการณ์แรกกำลังดำเนินอยู่แล้ว
มีอีกเหตุการณ์เข้ามาแทรก

อดีตที่กำลังดำเนินอยู่ >> Past Continuous >> was/were + Ving
อันที่แทรกเข้ามาในอดีตจะใช้ >> Past Simple >> V.2

บอกเล่า หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอนที่เขาโทรหาหล่อนเมื่อวานนี้
She was eating a banana when he called her yesterday.

ทั้ง 2 เหตุการณ์ไม่ได้ดำเนินไปพร้อม ๆ กัน แต่เป็นการเล่าว่าขณะที่กำลังทำอย่าง
หนึ่งอยู่ ก็มีอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมาแทรกระหว่างนั้น โดยมีคำเชื่อมเหตุการณ์คือ
when “ในตอนที่”

ปฏิเสธ หล่อนไม่ได้กำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอนที่เขาโทรหาหล่อนเมื่อวานนี้
She wasn't eating a banana when he called her yesterday.

คำถาม หล่อนกำลังกินกล้วยลูกหนึ่งตอนที่เขาโทรหาเมื่อวานนี้ใช่ไหม
Was she was eating a banana when he called her yesterday?

เราสามารถเขียนสลับกันได้ด้วยนะ โดยให้เรายกคำเชื่อม when มาเขียนไว้หน้าสุดก่อน
ต่อด้วยเขียนเหตุการณ์ Past Simple แล้วก็เอา เครื่องหมาย comma (,) มาคั่นแล้วค่อย
เขียนเหตุการณ์ Past Continuous ดูตัวอย่างด้านล่าง

บอกเล่า When he called her, she was eating a banana yesterday.

Present Perfect

Present Perfect หรือ “ปัจจุบันสมบูรณ์” ลักษณะสำคัญคือ จะเน้นการได้ทำแล้ว และยังมีผลบางอย่างมาถึงปัจจุบัน หรืออาจทำต่อไปอีกซึ่ง ต่างจาก Past Simple ที่ทำแล้วจบแล้วไม่มีผลกับปัจจุบัน

โครงสร้างประโยค

ประธาน + V. to have (ช่อง1) + กริยาช่อง 3 + กรรม
(กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า

S. + has/have + V.3

ประธานเอกพจน์ + has + V.3

ประธาน I และพหูพจน์ + have + V.3

ประโยคปฏิเสธ

S. + has/have + not + V.3

ประธานเอกพจน์ + has not + V.3

ประธาน I และพหูพจน์ + have not + V.3

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

has not >> hasn't

have not >> haven't

ประโยคคำถาม

Has/Have + S. + V.3 ?

Have + ประธาน I และพหูพจน์ + V.3 +...?

Has + ประธานเอกพจน์ + V.3 +...?

Present Perfect Tense เราใช้ “ปัจจุบันเสร็จสมบูรณ์” กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ทำจากอดีตจนถึงปัจจุบัน หรือส่งผลต่อถึงปัจจุบัน บางสถานการณ์ก็อาจดำเนินต่อไปอีก โดยแบ่งได้อีก 3 แบบ ดังนี้

1 ใช้บอกประสบการณ์จนถึงตอนนี้ “เคย หรือ ไม่เคย” ทำอะไรมาก่อน (เคยหรือไม่เคย เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตก็จริงแต่ส่งผลถึงประสบการณ์ของเราในปัจจุบัน)

2 ใช้บอกว่า “เพิ่งจะ” ทำสิ่งนั้นเสร็จไปไม่นาน ผลของการกระทำยังอยู่ถึงปัจจุบัน เช่น เพิ่งทานข้าวไป(ยังย่อยไม่หมด) เพิ่งส่งงานไป เป็นต้น

3 ใช้บอกว่าได้ทำสิ่งนั้นมา “เป็นเวลา” นานเท่าไรแล้ว หรือทำ “ตั้งแต่” ตอนไหน เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันก็ยังทำอยู่ และอาจจะทำต่อไปเรื่อย ๆ

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Present Perfect

สถานการณ์แบบที่ 1 ใช้บอกประสบการณ์ที่ “เคย หรือ ไม่เคย” มาก่อน โดยต้องการให้รู้ว่าแค่เคยทำครั้งหรือสองครั้ง ไม่ใช่สิ่งที่เคยทำบ่อย และไม่ใช่ว่าเคยทำจนเป็นประจำ แค่อยากให้เราเห็นว่าเคยทำมาแล้วเท่านั้นเอง

Adverb of Time (คำบอกเวลา) ที่มักใช้ช่วยบอกสถานการณ์นี้ได้แก่

ever	= เคย	(> วางไว้หน้ากริยาหลัก มักใช้ในประโยคคำถาม)
never	= ไม่เคย	(> วางไว้หน้ากริยาหลัก มีความหมายเป็นปฏิเสธ)
once	= ครั้งหนึ่ง	(> วางไว้หน้ากริยาหลัก หรือ ท้ายประโยคก็ได้)
before	= มาก่อน	(> วางไว้ท้ายประโยค)

บอกเล่า หล่อนเคยไปนิวยอร์ก ครั้งหนึ่ง (กลับมาแล้ว)

She has been to New York once.

“have been to + สถานที่” => เคยเดินทางไปสถานที่หนึ่ง และกลับมาจากที่นั่นแล้ว

“have gone to + สถานที่” => เดินทางไปสถานที่หนึ่งแล้วยังไม่กลับมา

**ปกติ ever มักจะใส่ในประโยคคำถาม ไม่ใส่ในประโยคบอกเล่า แต่กรณีที่เรอยกเว้นว่าได้ทำสิ่งนี้เป็นครั้งแรก เราสามารถใส่ ever ในประโยคบอกเล่าได้ โดยให้เราเขียนประโยค “This is the first time” (นี่เป็นครั้งแรก) ขึ้นต้นก่อนแล้วก็เอาเครื่องหมาย comma (,) มาคั่น จากนั้นค่อยเขียนเหตุการณ์ Present Perfect แบบบอกเล่าที่มี ever มาขยาย ดังตัวอย่าง

บอกเล่า นี่เป็นครั้งแรก, ที่หล่อนเคยไปนิวยอร์ก (กลับมาแล้ว)

This is the first time, She has ever been to New York.

ปฏิเสธ หล่อนไม่เคยอยู่นิวยอร์กมาก่อน

She hasn't been to New York before.

She has never been to New York before.

สังเกต! “ไม่เคย” เขียนได้ 2 แบบคือจะใช้ hasn't been หรือ has never been ก็ได้ แต่เมื่อเราเลือกใช้ never ที่ความหมายเป็นปฏิเสธอยู่แล้ว ก็ไม่ต้องใส่ not หลัง has อีกไม่จันจะกลายเป็นปฏิเสธซ้อนปฏิเสธคนฟังจะงงเอาได้นะ

คำถาม หล่อนเคยอยู่นิวยอร์กแล้วใช่ไหม

Has she ever been to New York ?

Used to + V.inf

ใช้บอกสิ่งที่เคยทำบ่อย ๆ หรือเคยทำจนเป็นประจําในอดีต แต่ตอนนี้ไม่ได้ทำแล้ว เลิก
ทำไปแล้ว โดยโครงสร้างนี้จะถือเป็น Past Simple Tense แบบหนึ่งนะ

เคยทำแล้วครั้งสองครั้ง

ประธาน + has/have + V.3

เคยทำบ่อยๆในอดีต(ตอนนี้ไม่ทำแล้ว)

ประธาน + used to + V.inf

โครงสร้างประโยค

ประธาน + used to + V.inf >> เมื่อก่อนเคยทำบ่อยๆ (ตอนนี้ไม่ทำแล้ว)

ประธาน + didn't + use to + V.inf >> เมื่อก่อนไม่เคยทำ (ตอนนี้ทำบ่อยๆ)

ประโยคบอกเล่า

S. + used to + V.inf

ประโยคปฏิเสธ

S. + did not use to + V.inf

ใช้ did แสดง ช่อง 2 แล้วดังนั้น use ไม่ต้องเติม d แล้ว

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

did not >> didn't

ประโยคคำถาม

Did + S. + use to + V.inf ?

ใช้ Did แสดง ช่อง 2 แล้วดังนั้น use ไม่ต้องเติม d แล้ว

ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างประโยคด้านล่างนี้

บอกเล่า

ฉันเคยเล่นฟุตบอลในตอนที่นั้น (ตอนนี้ไม่เล่นแล้ว)

I used to play football at that time.

ปฏิเสธ

ฉันไม่เคยเล่นฟุตบอลเลยในตอนที่นั้น (ตอนนี้เล่นแล้ว)

I didn't use to play football at that time.

คำถาม

คุณเคยเล่นฟุตบอลในตอนที่นั้นไหม

Did you use to play football at that time?

Present Perfect (ต่อ)

สถานการณ์แบบที่ 2 ใช้บอกว่า “เพิ่งจะ” ทำสิ่งนั้นเสร็จไปไม่นาน เน้นว่าผลของการกระทำยังอยู่ถึงปัจจุบัน เช่น เพิ่งทานข้าวไป เพิ่งส่งงานไป

Adverb of Time (คำบอกเวลา) ที่มักใช้ช่วยบอกสถานการณ์นี้ได้แก่

just = เพิ่งจะ (>> วางไว้หน้ากริยาหลัก)

yet = ยัง (>> วางไว้ท้ายประโยค มักใช้ในประโยคปฏิเสธ, คำถาม)

already = เรียบร้อยแล้ว (>> วางไว้หน้ากริยาหลัก หรือ ท้ายประโยคก็ได้)

finally = ในที่สุด (>> วางไว้หน้ากริยาหลัก)

บอกเล่า

หล่อนได้มาถึงที่สนามบินเรียบร้อยแล้ว

V.3

She has already arrived at the airport.

หล่อนเพิ่งจะมาถึงที่สนามบิน

She has just arrived at the airport.

หล่อนมาถึงที่สนามบินในที่สุด

She has finally arrived at the airport.

ปฏิเสธ

หล่อน(ยัง)ไม่ได้มาถึงที่สนามบินเลย

V.3

She hasn't arrived at the airport (yet).

คำถาม

หล่อนได้มาถึงที่สนามบินเรียบร้อยแล้วใช่ไหม

V.3

Has she already arrived at the airport?

หล่อนได้มาถึงที่สนามบินแล้วหรือยัง

V.3

Has she arrived at the airport yet?

Present Perfect (ต่อ)

สถานการณ์แบบที่ 3 ใช้บอกว่าได้ทำสิ่งนั้นมา “เป็นเวลา” นานเท่าไรแล้ว หรือทำ “ตั้งแต่” ตอนไหน ซึ่งทำมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน และอาจจะทำต่อไป อีก เช่น “พวกเราเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เด็ก” ถ้าเขียนเป็น Present Perfect ความหมายคือเรียนตั้งแต่อดีต ทุกวันนี้ก็เรียน และยังจะเรียนต่อไป แต่ถ้าเขียนเป็น Past Simple จะเท่ากับว่าตอนนี้ไม่เรียนแล้ว

Adverb of Time (คำบอกเวลา) ที่มักใช้ช่วยบอกสถานการณ์นี้ ได้แก่

since = ตั้งแต่

ประธาน + has/have + V.3 + ... + since + จุดเริ่มต้นของเวลา

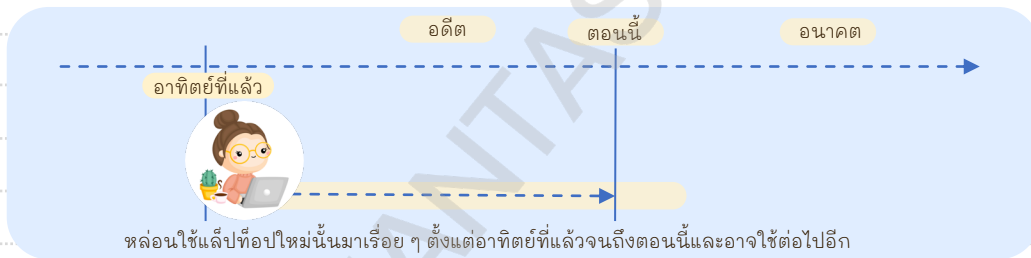
ประธาน + has/have + V.3 + ... + since + Past Simple

for = เป็นระยะเวลา

ประธาน + has/have + V.3 + ... + for + จำนวนของเวลา

บอกเล่า หล่อนได้ใช้แล็ปท็อปใหม่หนึ่งเครื่องตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว

She has used a new laptop since last week.

*ห้ามใช้ since กับ for สลับกัน ดูให้ดีๆ สิ่งที่มาต้องเป็นอะไร

She has lived here since two months.

*ผิด since ต้องตามด้วยจุดเริ่มต้นของเวลาแต่ two months เป็นจำนวนของเวลา

She has lived here for last two months.

*ผิด for ต้องตามด้วยจำนวนของเวลาแต่ last two months เป็นจุดเริ่มต้นของเวลา

บอกเล่า หล่อนได้อาศัยอยู่ที่นี้มาเป็นระยะเวลาสองเดือนแล้ว

She has lived here for two months.

ปฏิเสธ หล่อนไม่ได้อาศัยอยู่ที่นี้มาเป็นระยะเวลาสองเดือนแล้ว

She hasn't lived here for two months.

คำถาม หล่อนได้อาศัยอยู่ที่นี้มาเป็นระยะเวลาสองเดือนแล้วใช่ไหม

Has she lived here for two months?

Present Perfect Continuous

Present Perfect Continuous หรือ ปัจจุบันต่อเนื่องไม่หยุดหย่อน Tense นี้จะต่างกับ Perfect ธรรมดาตรงที่ Perfect ธรรมดาไม่ได้เน้นว่าทำต่อเนื่อง อาจมีแะไปทำอย่างอื่นด้วยบ้าง แต่ Present Perfect Continuous จะเน้นให้รู้สึกรู้ว่า “ได้ทำสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนมานานเท่าใดแล้วจนถึงปัจจุบันนี้” เช่น “ฉัน รอเขามาเป็นชั่วโมงแล้ว” หมายความว่า รอตั้งแต่ชั่วโมงที่แล้ว รอมาเรื่อย ๆ (คนที่รอยังไม่มา) รอต่อเนื่องมาจนตอนนี้ก็ครบชั่วโมงแล้ว

โครงสร้างประโยค

ประธาน + V. to have (ช่อง1) + been + V.ing + กรรม
(กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า

S. + has/have + been + V.ing

ประธานเอกพจน์ + has + been + V.ing
ประธาน I และพหูพจน์ + have + been + V.ing

ประโยคปฏิเสธ

S. + has/have + not + been + V.ing

ประธานเอกพจน์ + has not + been + V.ing
ประธาน I และพหูพจน์ + have not + been + V.ing

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

has not >> hasn't
have not >> haven't

ประโยคคำถาม

Has/Have + S. + been + V.ing ?

Have + ประธาน I และพหูพจน์ + been + V.ing +...?
Has + ประธานเอกพจน์ + been + V.ing +...?

Present Perfect Continuous Tense เราใช้ “ปัจจุบันต่อเนื่องไม่หยุด” กล่าวถึง เหตุการณ์ที่ทำจากอดีตต่อเนื่องไม่มีหยุดหย่อนมาจนถึงปัจจุบันขณะที่พูดอยู่นี้ (และก็จะดำเนินต่อไปอีก)

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Present Perfect Continuous

บอกเล่า

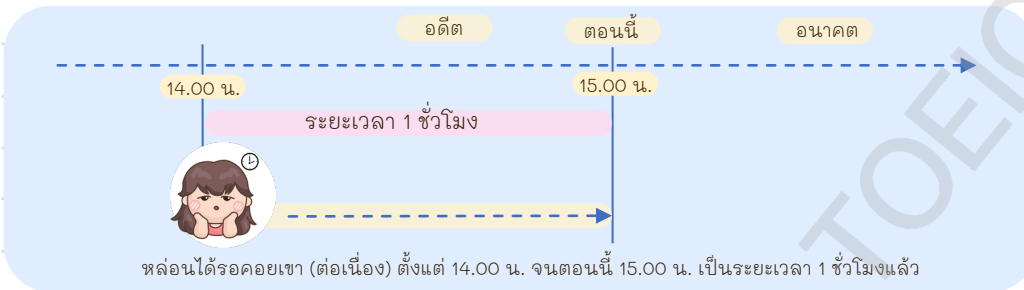

หล่อนได้รอคอยเขา (ต่อเนื่อง) มาเป็นระยะเวลาหนึ่งชั่วโมง

She has been waiting for him for an hour.

สังเกต ! เมื่อเราเลือกใช้ has been waiting ความหมายที่เราต้องการให้ผู้อื่นทราบคือ หล่อนรอคอยอย่างจดจ่อต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นระหว่างนั้นหล่อนก็ยังรู้สึกว่ารออยู่เสมอ

หล่อนได้กินกล้วยหลายลูก (ต่อเนื่อง) มาเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมง

She has been eating bananas for hours.

(**กินต่อเนื่องไม่ทำอย่างอื่นเลย กินแต่กล้วยอย่างเดียวมาหลายชั่วโมงแล้ว)

ปฏิเสธ

หล่อนไม่ได้รอคอยเขา (ต่อเนื่อง) มาเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมง

She hasn't been waiting for him for hours.

หล่อนไม่ได้กินกล้วยหลายลูก (ต่อเนื่อง) มาเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมง

She hasn't been eating bananas for hours.

คำถาม

หล่อนรอคอยเขา (ต่อเนื่อง) มาเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมงใช่ไหม

Has she been waiting for him for hours?

หล่อนกินกล้วยหลายลูก (ต่อเนื่อง) มาเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมงแล้วใช่ไหม

Has she been eating bananas for hours?

Past Perfect

Past Perfect หรือ “อดีตที่เสร็จสมบูรณ์” ลักษณะสำคัญของ Tense นี้คือเล่า 2 เหตุการณ์ในอดีตซึ่งอันแรกจบไปก่อนที่จะอีกอันจะเกิดตามมา อันที่จบไปก่อนใช้ Past Perfect ส่วนอันที่เกิดตามมาใช้ Past Simple เช่น เมื่อคืนหล่อนอาบน้ำเสร็จแล้วก่อนที่จะหล่อนจะเข้านอน

หล่อนอาบน้ำเสร็จแล้ว (เกิดก่อน) => ใช้ Past Perfect

หล่อนเข้านอน (เกิดตามมา) => ใช้ Past Simple

โครงสร้างประโยค

ประธาน + V. to have (ช่อง 2) + กริยาช่อง 3 + กรรม
(กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า S. + had + V.3

ประโยคปฏิเสธ S. + had not + V.3

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้ had not >> hadn't

ประโยคคำถาม Had + S. + V.3 ?

Past Perfect Tense เราใช้ “อดีตเสร็จสมบูรณ์” ได้ 2 แบบ คือ

- 1 ใช้เล่าลำดับ 2 เหตุการณ์ในอดีตที่เกิดต่อเนื่องกัน โดยมีอันหนึ่งเกิดขึ้นและจบไปแล้วก่อนที่จะอีกอันจะเกิด
- 2 ใช้บอกความเสียดาย โดยปรารถนาว่าในอดีตอยากให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น (แสดงว่าในอดีตสิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้น ตอนนี้จึงรู้สึกเสียดายและอยากให้มันเกิด)

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Past Perfect

สถานการณ์แบบที่ 1 ใช้เล่าลำดับ 2 เหตุการณ์ในอดีตที่เกิดต่อเนื่องกัน โดยมีอันหนึ่งเกิดขึ้น และจบไปแล้ว ก่อนที่อีกอันจะเกิดตามมา

อดีตที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อนใช้
อันที่เกิดตามมาในอดีตจะใช้

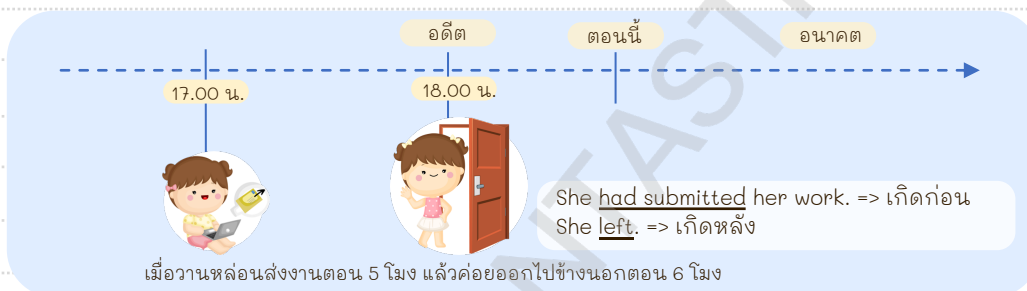
>> Past Perfect >> had + V.3
>> Past Simple >> V.2

คำที่เรามักใช้เชื่อมทั้ง 2 เหตุการณ์คือ before และ after

	Past Perfect เกิดก่อน	Past Simple เกิดหลัง
before = ก่อนที่ >>	อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน + before + อันที่เกิดทีหลัง	
	Past Simple เกิดหลัง	Past Perfect เกิดก่อน
after = หลังจาก >>	อันที่เกิดทีหลัง + after + อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน	

บอกเล่า หล่อนได้ส่งงานของหล่อนแล้วก่อนที่หล่อนออกไป เมื่อวานนี้

She had submitted her work before she left yesterday.

ปฏิเสธ หล่อนไม่ได้ส่งงานของหล่อนแล้วก่อนที่หล่อนออกไป เมื่อวานนี้

She hadn't submitted her work before she left yesterday.

คำถาม หล่อนได้ส่งงานของหล่อนแล้วก่อนที่หล่อนออกไป เมื่อวานนี้ไหม

Had she submitted her work before she left yesterday?

เราสามารถเขียนสลับกันได้ด้วยนะ โดยให้เรายกคำเชื่อม before มาไว้หน้าสุดก่อน
ต่อด้วยเขียนเหตุการณ์แรกแล้วก็เอา เครื่องหมาย comma (,) มาคั่นระหว่างประโยค
แล้วค่อยเขียนเหตุการณ์อีกอันหนึ่ง ดูตัวอย่างด้านล่าง

บอกเล่า ก่อนที่ หล่อนออกไป, หล่อนได้ส่งงานของหล่อนแล้วเมื่อวานนี้

Before she left, she had submitted her work yesterday.

Before + อันที่เกิดทีหลัง, อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน
After + อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน, อันที่เกิดทีหลัง

Should + have + V.3

สถานการณ์แบบที่ 2 ใช้บอกความเสียดาย ว่าตอนนั้น “น่าจะทำ” (ซึ่งตอนนั้นไม่ได้ทำ) ความหมายจะเป็นประมาณว่า “รู้ถึงน่าจะทำแบบนี้ แบบนี้ ดีกว่า” เป็นโครงสร้างประโยคแบบ “รู้ถึง” นั้นเอง

โครงสร้างประโยค

ประธาน + should + have + V.3 >> น่าจะทำบางอย่างในอดีต

ประธาน + shouldn't + have + V.3 >> ไม่น่าจะทำบางอย่างในอดีต

ประโยคบอกเล่า S. + should + have + V.3

ประโยคปฏิเสธ S. + should not + have + V.3

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้ should not >> shouldn't

ประโยคคำถาม Should + S. + have + V.3 ?

ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างประโยคด้านล่างนี้

บอกเล่า (เสียดาย) ฉันน่าจะบอกเขาในตอนนั้น

I should have told him at that time.

** เสียดายที่ตอนนั้นไม่ได้บอก ถ้าเขารู้คงจะดีกว่า

ปฏิเสธ (เสียดาย) ฉันไม่น่าจะบอกเขาเลยในตอนนั้น

I shouldn't have told him at that time.

** เสียดายที่ตอนนั้นดันบอกไป ถ้าเขาไม่รู้คงจะดีกว่า

คำถาม (เสียดาย) ฉันน่าจะบอกเขาในตอนนั้นใช่ไหม

Should I have told him at that time?

Past Perfect Continuous

Past Perfect Continuous หรือ อดีตต่อเนื่องไม่หยุดหย่อน
 ลักษณะสำคัญของ Perfect Continuous ก็คือ จะเน้นว่าได้ทำสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่อง
 ไม่หยุดหย่อนมานานเท่าใดแล้วก่อนจะเจออีกเรื่องหนึ่ง

โครงสร้างประโยค

ประธาน + V. to have (ช่อง2) + been + V.ing + กรรรม
 (กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า S. + had + been + V.ing

ประโยคปฏิเสธ S. + had + not + been + V.ing

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้ had not >> hadn't

ประโยคคำถาม Had+ S. + been + V.ing ?

Past Perfect Continuous Tense เราใช้ในกรณีที่ต้องการจะเล่าเรื่อง 2 เหตุการณ์ว่า ในอดีตนั้นเราได้ทำอย่างแรกอยู่ และดำเนินมาเรื่อย ๆ ต่อเนื่องไม่หยุด นานเท่าใดแล้วก่อนจะเจออีกเรื่องหนึ่ง เช่น

พวกเราเล่นเทนนิสมาเป็นระยะเวลา 2 ชั่วโมงแล้ว ก่อนที่มันเริ่มที่จะฝนตกเมื่อวานนี้

We had been playing tennis for two hours before it started to rain yesterday.

คำที่เรามักใช้เชื่อมทั้ง 2 เหตุการณ์นี้ได้แก่

when = ในตอนที่ >> อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน + when + อันที่เกิดทีหลัง
 by the time = ในเวลาที่ >> อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน + by the time + อันที่เกิดทีหลัง
 before = ก่อนที่ >> อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน + before + อันที่เกิดทีหลัง
 after = หลังจากที >> อันที่เกิดทีหลัง + after + อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน

ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

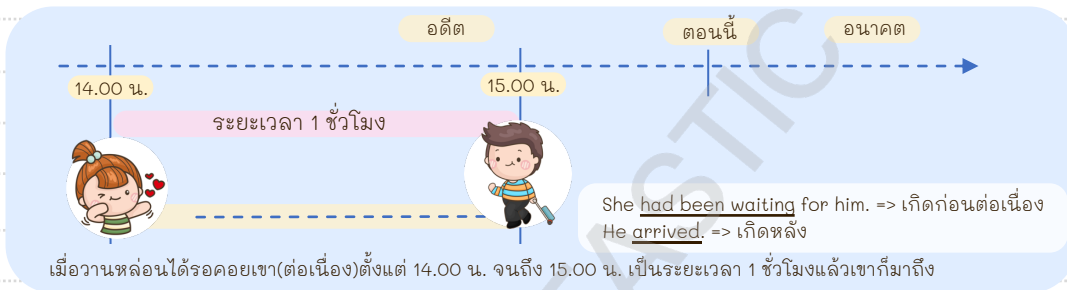
Past Perfect Continuous

เรามักใช้ Past Perfect Continuous คู่กับ Past Simple ดังนี้

อันที่เกิดก่อนอย่างต่อเนื่องมาเรื่อย ๆ >> Past Perfect Continuous
อันที่เกิดตามมาจะใช้ >> Past Simple

ใน Past Perfect Continuous เรามักจะมีจำนวนเวลามาช่วยกำกับไว้ด้วย โดยใช้ “for + ระยะเวลา” เพื่อบอกว่าได้ทำอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนมานานเท่าไรก่อนที่จะอีกอันจะเกิดขึ้นมา

บอกเล่า หล่อนรอเขา(ต่อเนื่อง) เป็นระยะเวลาหนึ่งชั่วโมงก่อนที่จะเขามาถึงเมื่อวานนี้
She had been waiting for him for an hour before he arrived yesterday.

ปฏิเสธ หล่อนไม่ได้รอเขา(ต่อเนื่อง)เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงก่อนที่จะเขามาถึงเมื่อวานนี้
She hadn't been waiting for him for an hour before he arrived yesterday.

คำถาม หล่อนรอเขา(ต่อเนื่อง) เป็นระยะเวลาหนึ่งชั่วโมงก่อนที่จะเขามาถึงเมื่อวานนี้ใช่ไหม
Had she been waiting for him for an hour before he arrived yesterday?

เราสามารถเขียนสลับกันได้ด้วยนะ โดยให้เรายกคำเชื่อมมาไว้หน้าสุดก่อนต่อด้วยเขียนเหตุการณ์แรกแล้วก็เอา เครื่องหมาย comma (,) มาคั่นระหว่างประโยคแล้วค่อยเขียนเหตุการณ์อีกอันหนึ่ง ดูตัวอย่างด้านล่าง

บอกเล่า ก่อนที่เขามาถึง หล่อนรอเขา (ต่อเนื่อง) เป็นระยะเวลาสองชั่วโมงเมื่อวานนี้
Before he arrived, She had been waiting for him for two hours yesterday.

Before/When + อันที่เกิดทีหลัง , อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน
After + อันที่เกิดขึ้นแล้วจบไปก่อน , อันที่เกิดทีหลัง

Future Simple

Future Simple หรือ อนาคตธรรมดาทั่วไป ใช้คาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต หรือบอกถึงสิ่งที่คิดว่าจะทำในอนาคต มี 2 แบบ เราจะเรียนไปที่ละแบบนะ

โครงสร้าง Future Simple แบบที่ 1

ประธาน + **will** + กริยาไม่ผัน + กรรรม
(กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

เราใช้คำกริยาช่วย will ซึ่งแปลว่า “จะ” แล้วตามด้วย “กริยาไม่ผัน”

ประโยคบอกเล่า

S. + will + V.inf

ประธานทุกตัวใช้กับกริยาช่วย will ได้เลย

กริยาที่ตามหลัง will ต้องเป็น V.inf = กริยาไม่ผัน (เท่านั้น)

ประโยคปฏิเสธ

S. + will + not + V.inf

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

will not >> won't

ประโยคคำถาม

Will + S. + V.inf +...?

Future Simple Tense ที่ใช้ will + V.inf มีวิธีใช้งาน 3 แบบ ดังนี้

- 1 ใช้บอกถึงวัน เดือน ปี และอายุ ที่จะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ
- 2 ใช้คาดเดาเหตุการณ์ จากความรู้สึกของผู้พูด ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ (50/50)
- 3 ใช้พูดถึงสิ่งที่คิดว่าจะทำ(ยังไม่ได้วางแผน) รับอาสาที่จะทำ หรือให้สัญญาว่าจะทำ

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Future Simple

ตัวอย่างแบบที่ 1 ใช้บอกถึงวัน เดือน ปี และอายุ ที่จะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ

บอกเล่า

หล่อนจะอายุ 18 ปีหน้า

She will be eighteen next year.

(สมมติว่าตอนที่พูดอยู่นี้หล่อนอายุ 17 ปี ทำให้ปีหน้าหล่อนก็จะอายุ 18 นั่นเอง)

ปฏิเสธ

หล่อนไม่ได้จะอายุ 18 ปีหน้า

She won't be eighteen next year.

คำถาม

หล่อนจะอายุ 18 ปีหน้าใช่ไหม

Will she be eighteen next year?

ตัวอย่างแบบที่ 2 ใช้คาดเดาเหตุการณ์ จากความรู้สึกของผู้พูด ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจริง ๆ หรือไม่เกิดขึ้นก็ได้

บอกเล่า

หล่อน(นา)จะกินกล้วยหนึ่งลูกคืนนี้

She will (probably) eat a banana tonight.

ปฏิเสธ

หล่อนไม่(นา)จะกินกล้วยหนึ่งลูกคืนนี้

She won't (probably) eat a banana tonight.

คำถาม

หล่อน(นา)จะกินกล้วยหนึ่งลูกคืนนี้ใช่ไหม

Will she (probably) eat a banana tonight?

(บ่อยครั้งที่เราจะใส่คำวิเศษณ์ probably “น่าจะ” เพื่อช่วยบอกว่า สิ่งที่เราพูดออกไปนั้นเป็นแค่การคาดเดาจากความรู้สึกส่วนตัวของเราเอง ซึ่งมันอาจจะไม่ใช่อย่างนั้นก็ได้)

Future Simple

ตัวอย่างแบบที่ ③ ใช้พูดถึงสิ่งที่คิดว่าจะทำ(ยังไม่ได้วางแผน) รับอาสาที่จะทำ หรือให้สัญญาว่าจะทำ

คิดว่าจะทำ

พวกเราจะไปเชียงใหม่เดือนหน้า

We will go to Chiang Mai next month.

คิดว่าจะทำ

ฉันจะไปนอนละนะ

I will go to bed.

อาสาจะทำ

ฉันจะถือมันให้คุณนะ

I will carry it for you.

(สมมติว่าเพื่อนถือของเยอะพะรุงพะรัง เราก็อาสาเข้าไปช่วยเพื่อนถือ เราไม่ได้วางแผนไว้พอเห็นเพื่อนลำบากก็อยากช่วยทันที)

สัญญาจะทำ

ฉันจะกลับมานะ

I will come back.

เราสามารถใส่คำวิเศษณ์เข้าไปขยายเพิ่มเติมอีกก็ได้ เช่น

ฉันจะถือมันให้คุณอย่างระมัดระวังนะ

I will carry it for you **carefully**.

**ถ้าเราอยากเน้นไปที่ลักษณะของการถือว่า “อย่างระมัดระวัง” เราก็เอา carefully ไปวางหน้ากริยาหลักได้เลย

I will **carefully** carry it for you.

**ถ้าเราอยากขยายระดับให้เห็นว่าระมัดระวัง “อย่างสุด ๆ” เราก็เอา extremely ไปวางหน้าคำที่มันขยายนั่นคือ carefully เช่น

I will carry it for you **extremely carefully**.

D

M

Future Simple (ต่อ)

โครงสร้าง Future Simple แบบที่ 2

ประธาน + V.to be + going to + กริยาไม่ผัน + กรรม
(กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

คำกริยา V.to be + going to แปลว่า “กำลังจะ”

ประโยคบอกเล่า

S. + V.to be + going to + V.inf

ผู้เรียนสามารถย่อได้สำหรับการเขียนแบบไม่ทางการ หรือภาษาพูด

ประธาน I + am going to + V.inf

ประธานเอกพจน์ + is going to + V.inf

ประธานพหูพจน์ + are going to + V.inf

I'm gonna + V.inf

ประธานเอกพจน์'s gonna + V.inf

ประธานพหูพจน์'re gonna + V.inf

ประโยคปฏิเสธ

S. + V.to be + not + going to + V.inf

ประธาน I + am not going to + V.inf

ประธานเอกพจน์ + is not going to + V.inf

ประธานพหูพจน์ + are not going to + V.inf

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

I am not >> I'm not

is not >> isn't

are not >> aren't

ประโยคคำถาม

V.to be + S. + going to + V.inf +...?

Am + ประธาน I + going to + V.inf +...?

Is + ประธานเอกพจน์ + going to + V.inf +...?

Are + ประธานพหูพจน์ + going to + V.inf +...?

Future Simple Tense ที่ใช้ going to + V.inf มีวิธีใช้งาน 2 แบบ ดังนี้

- 1 ใช้บอกถึงแผนที่วางเอาไว้ มีความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำจริง ๆ โดยจะมีโอกาสเกิดขึ้นจริงมากกว่า will
- 2 ใช้คาดเดาเหตุการณ์จากสภาพแวดล้อมที่มีแนวโน้มว่าจะเกิด หรือข้อมูลและเหตุผลประกอบ ซึ่งต่างจาก will ที่คาดการณ์จากความรู้สึกของผู้พูด

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Future Simple (ต่อ)

ตัวอย่างแบบที่ 1 ใช้บอกถึงแผนการที่วางเอาไว้ มีความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำจริง ๆ โดยจะมีโอกาสเกิดขึ้นจริงมากกว่า will

บอกเล่า

หล่อนกำลังจะไปงานเลี้ยงคืนนี้

She is going to go to the party tonight.

(ถ้าพูดแบบนี้แสดงว่าหล่อนเตรียมตัวแล้วว่าจะไป อาจมีการยืนยันจองโต๊ะไปแล้ว)

ปฏิเสธ

หล่อนไม่ได้กำลังจะไปงานเลี้ยงคืนนี้

She isn't going to go to the party tonight.

คำถาม

หล่อนกำลังจะไปงานเลี้ยงคืนนี้ใช่ไหม

Is she going to go to the party tonight?

เราแอบใส่คำวิเศษณ์เข้าไปขยายกริยาแล้วนะ มีใครสังเกตเห็นไหม

หล่อนกำลังจะไปงานเลี้ยงคืนนี้ใช่ไหม

She is going to go to the party tonight.

P

T

สังเกต! คำวิเศษณ์ที่เราใส่เข้าไปขยายกริยาแล้วคือ “to the party” เข้าไปช่วยบอกสถานที่ และ “tonight” ไปช่วยบอกเวลา

ตัวอย่างแบบที่ 2 ใช้คาดเดาเหตุการณ์ จากสภาพแวดล้อม หรือข้อมูล และเหตุผลประกอบ ซึ่งต่างจาก will ที่คาดการณ์จากความรู้สึกของผู้พูด

บอกเล่า

(ท้องฟ้ามีดครึ้ม) มันกำลังจะฝนตก

(The sky is cloudy) It is going to rain.

(เราเห็นสภาพแวดล้อมอยู่ชัดเจนว่าท้องฟ้ามีดครึ้ม ไม่ได้คาดการณ์จากความรู้สึก)

ปฏิเสธ

(ท้องฟ้าแจ่มใส) มันไม่ได้กำลังจะฝนตก

(The sky is clear) It isn't going to rain.

คำถาม

(ท้องฟ้ามีดครึ้ม) มันกำลังจะฝนตกใช่ไหม

(The sky is cloudy) Is it going to rain?

Future Continuous

Future Continuous หรือ อนาคตกำลังทำ ใช้คาดการณ์สิ่งที่คิดว่าคงกำลังจะทำอยู่ในอนาคต เช่น พรุ่งนี้ตอนเที่ยงฉันคงกำลังทานข้าวกับแฟนของฉันอยู่

โครงสร้างประโยค

ประธาน + will + be + V.ing + กรรม
(กริยาช่วย) (กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

ประโยคบอกเล่า

S. + will + be + V.ing

ประธานทุกตัวใช้กับกริยาช่วย will ได้เลย

ประโยคปฏิเสธ

S. + will + not + be + V.ing

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

will not >> won't

ประโยคคำถาม

Will + S. + be + V.ing +...?

Future Continuous Tense ที่ใช้มีวิธีใช้งาน 2 แบบ ดังนี้

- 1 ใช้คาดการณ์ถึงอนาคตที่ระบุเวลาชัดเจนว่าในเวลานั้นคงจะกำลังทำสิ่งนั้นอยู่
- 2 ใช้คาดการณ์ถึงอนาคต 2 เหตุการณ์ว่า ตอนที่อันหนึ่งเกิดขึ้น คงจะกำลังทำอีกอันหนึ่งอยู่

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

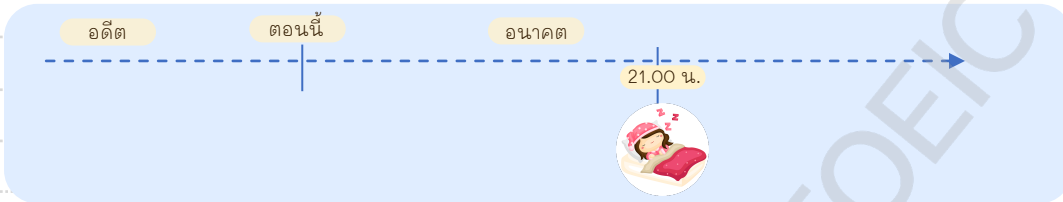
Future Continuous

สถานการณ์แบบที่ 1 ใช้คาดการณ์ถึงอนาคตที่ระบุเวลาชัดเจน ว่าในเวลานั้น คงจะกำลังทำอะไรอยู่

บอกเล่า

หล่อนคงจะกำลังนอนหลับอยู่ตอนสามทุ่มพรุ่งนี้
She will be sleeping at 9 p.m. tomorrow.

ปฏิเสธ

หล่อนคงจะไม่ได้กำลังนอนหลับอยู่ตอนสามทุ่มพรุ่งนี้
She will not be sleeping at 9 p.m. tomorrow.

คำถาม

หล่อนคงจะกำลังนอนหลับอยู่ตอนสามทุ่มพรุ่งนี้ใช่ไหม
Will she be sleeping at 9 p.m. tomorrow?

สถานการณ์แบบที่ 2 ใช้คาดการณ์ถึงอนาคต 2 เหตุการณ์ว่า คงจะกำลังทำอันหนึ่งอยู่ ตอนที่ (when) อีกอันหนึ่งจะเกิดขึ้นแทรก

อนาคตที่ตอนนั้นกำลังทำอยู่

>> Future Continuous

อันที่เกิดแทรกตามมาในอนาคต

>> Present Simple

บอกเล่า

หล่อนคงจะกำลังหลับอยู่ตอนที่เขามาถึงบ้านวันพรุ่งนี้
She will be sleeping when he arrives home tomorrow.

ปฏิเสธ

หล่อนคงไม่ได้กำลังหลับอยู่ตอนที่เขามาถึงบ้านวันพรุ่งนี้
She will not be sleeping when he arrives home tomorrow.

คำถาม

หล่อนคงจะกำลังหลับอยู่ตอนที่เขามาถึงบ้านวันพรุ่งนี้ใช่ไหม
Will she be sleeping when he arrives home tomorrow?

Future Perfect

Future Perfect หรือ อนาคตเสร็จสมบูรณ์ ใช้คาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตว่า ในตอนนั้นคงจะได้ทำสิ่งนั้นเสร็จไปแล้ว เช่น
ภายในสิ้นเดือนนี้ พวกเราคงจะได้ทำโครงการนี้เสร็จแล้ว

โครงสร้างประโยค

ประธาน + will + have* + V.3 + กรรม
(กริยาช่วย) (กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

(*ประธานอะไรก็ตามเมื่อมี will แล้ว have ต้องเป็นรูปกริยาไม่ผันคือ have เท่านั้น ห้ามใช้ has เด็ดขาด)

ประโยคบอกเล่า

S. + will + have + V.3

ประธานทุกตัวใช้กับกริยาช่วย will ได้เลย

ประโยคปฏิเสธ

S. + will + not + have + V.3

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

will not >> won't

ประโยคคำถาม

Will + S. + have + V.3 + ...?

Future Perfect Tense เราใช้ได้ 2 แบบดังนี้

- 1 ใช้คาดการณ์ถึงอนาคตว่าภายในเวลานั้นคงจะทำการนั้นเสร็จไปก่อนแล้ว (ระบุเวลาที่จะเป็นจุดสิ้นสุด)
- 2 ใช้คาดการณ์ถึงอนาคต 2 เหตุการณ์ว่า คงจะได้ทำอันหนึ่งเสร็จไป แล้ว ตอนที่อีกอันหนึ่งจะเกิดขึ้นตามมา

Adverb of Time (คำบอกเวลา) ที่มักใช้ช่วยบอกสถานการณ์นี้คือ
by = ภายใน

ประธาน + will have V.3 + ... + by + เวลาที่เป็นจุดสิ้นสุด

ประธาน + will have V.3 + ... + by the time + Present Simple

when = ตอนที่

ประธาน + will have V.3 + ... + when + Present Simple

before = ก่อนที่

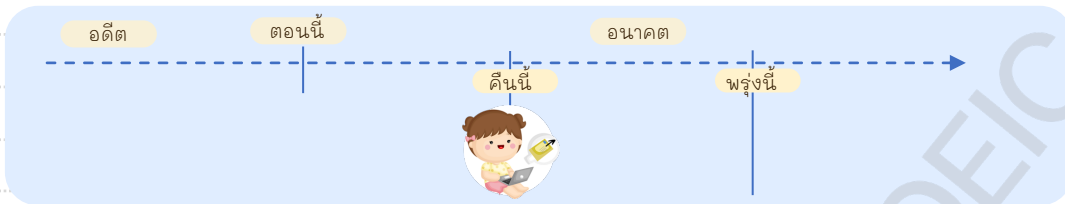
ประธาน + will have V.3 + ... + before + Present Simple

ให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Future Perfect

ตัวอย่างแบบที่ 1 คงจะทำสิ่งนั้นเสร็จไปก่อนแล้วภายในเวลาที่ระบุ
บอกเล่า หล่อนคงจะทำเสร็จงานของหล่อนแล้วภายในวันพรุ่งนี้
She will have completed her work by tomorrow.

ปฏิเสธ หล่อนคงยังทำไม่เสร็จงานของหล่อนแล้วภายในวันพรุ่งนี้
She will not have completed her work by tomorrow.

คำถาม หล่อนคงจะทำเสร็จงานของหล่อนแล้วภายในวันพรุ่งนี้ไหม
Will she have completed her work by tomorrow?

ตัวอย่างแบบที่ 2 ใช้คาดการณ์ถึงอนาคต 2 เหตุการณ์ว่า คงจะได้ทำอันหนึ่ง
เสร็จไปก่อนแล้ว ตอนที่อีกอันหนึ่งจะเกิดขึ้นตามมา

อันที่คงจะทำเสร็จไปก่อนในอนาคตใช้ >> Future Perfect
อันที่เกิดตามมาในอนาคตจะใช้ >> Present Simple

บอกเล่า หล่อนคงจะได้กินกล้วยไปแล้วตอนที่เขามาถึงบ้านวันพรุ่งนี้
She will have eaten a banana when he arrives home tomorrow.

ปฏิเสธ หล่อนคงไม่ได้กินกล้วยไปแล้วตอนที่เขามาถึงบ้านวันพรุ่งนี้
She will not have eaten a banana when he arrives home tomorrow.

คำถาม หล่อนคงจะได้กินกล้วยไปแล้วไหมตอนที่เขามาถึงบ้านวันพรุ่งนี้
Will she have eaten a banana when he arrives home tomorrow?

เราสามารถเขียนสลับกันได้ด้วยนะ โดยให้ยกคำเชื่อมมาไว้หน้าสุดแล้วค้นประโยคแรกด้วย
เครื่องหมาย comma (,) แล้วจึงค่อยเขียนเหตุการณ์ประโยคที่สอง ดูตัวอย่างด้านล่าง

บอกเล่า ตอนที่เขามาถึงบ้าน, หล่อนคงจะได้กินกล้วยไปแล้ววันพรุ่งนี้
When he arrives home, she will have eaten a banana tomorrow.

Future Perfect Continuous

Future Perfect Continuous คือ เน้นเลยว่าเมื่อถึงเวลาที่ระบุในอนาคตจะได้ทำสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนมานานเท่าไรแล้ว เช่น ฉันคงจะได้ทำงานที่นี้มาเป็นเวลา 10 ปีแล้ว ในเดือนกันยายนนี้

โครงสร้างประโยค

ประธาน + **will** + **have*** + **been** + **V.ing** + กรรรม
(กริยาช่วย) (กริยาช่วย) (กริยาช่วย) (กริยาหลัก)

(*ประธานอะไรก็ตามเมื่อมี will แล้ว have ต้องเป็นรูปกริยาไม่ผันคือ have เท่านั้น ห้ามใช้ has เด็ดขาด)

บอกเล่า

S. + will + have + been + V.ing

ประธานทุกตัวใช้กับกริยาช่วย will ได้เลย

ปฏิเสธ

S. + will not + have + been + V.ing

ผู้เรียนสามารถย่อรูปปฏิเสธได้ดังนี้

will not >> won't

คำถาม

Will + S. + have + been + V.ing + ...?

Future Perfect Continuous Tense เราใช้ได้ 2 แบบดังนี้

1. เลยว่าในอนาคตจะได้ทำสิ่งนั้นมานานเท่าไรแล้วเมื่อถึงเวลาที่ระบุ
2. เล่าถึง 2 เหตุการณ์ในอนาคต มีอันหนึ่งเกิดก่อนและทำอย่างต่อเนื่องไม่หยุด โดยระบุจำนวนเวลาอย่างชัดเจนว่าเกิดขึ้นมานานเพียงใดแล้ว ก่อนที่อีกอันจะเกิดตามมา

Adverb of Time (คำบอกเวลา) ที่มักใช้ช่วยบอกสถานการณ์นี้คือ

by = ภายใน, ใน, ในเวลาที่

ประธาน + will have been V.ing + ... + by + เวลาที่เป็นจุดสิ้นสุด

(ในเวลา)

(อันที่เกิดตามมา)

ประธาน + will have been V.ing + ... + by the time + Present Simple

when = ตอนที่

(อันที่เกิดตามมา)

ประธาน + will have been V.ing + ... + when + Present Simple

ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างประโยคในหน้าถัดไป

Future Perfect Continuous

- 1 ใน Future Perfect Continuous มักจะใช้คาดว่าจะเป็นสิ่งนั้นมานานเท่าไร จึงมี “จำนวนเวลา” มาช่วยกำกับไว้ด้วย โดยใช้ “for + ระยะเวลา” เพื่อบอกว่าจะได้ทำอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนมานานเท่าไรแล้ว

บอกเล่า หล่อนคงจะทำงานที่นี่(ต่อเนื่อง) เป็นเวลา10ปีแล้วในเดือนหน้า

She will have been working here for ten years by next month.

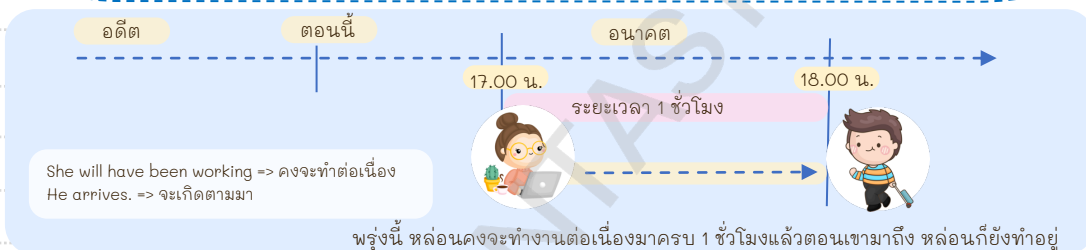
ตอนที่พูดนี้ยังไม่ครบ 10 ปี แต่จะครบ 10 ปีในเดือนหน้านั้นแล้วที่หล่อนทำงานที่นี่มาต่อเนื่องเลย

- 2 เล่า 2 เหตุการณ์ในอนาคต มีอันหนึ่งเกิดก่อนและทำอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนโดยระบุอย่างชัดเจนว่าเกิดขึ้นมานานเพียงใดแล้ว ก่อนที่อีกอันจะเกิดตามมา

อนาคตที่จะเกิดก่อนอย่างต่อเนื่องใช้ >> Future Perfect Continuous
อันที่เกิดตามมาจะใช้ >> Present Simple

บอกเล่า หล่อนคงจะทำงาน(ต่อเนื่อง) เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงแล้วตอนที่เขามาถึงพรุ่งนี้

She will have been working for an hour when he arrives tomorrow.

ปฏิเสธ หล่อนคงไม่ได้จะทำงาน(ต่อเนื่อง)เป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงตอนที่เขามาถึงพรุ่งนี้

She will not have been working for an hour when he arrives tomorrow.

คำถาม หล่อนคงจะทำงาน(ต่อเนื่อง) เป็นเวลา10ชั่วโมงแล้วตอนที่เขามาถึงพรุ่งนี้ใช่ไหม

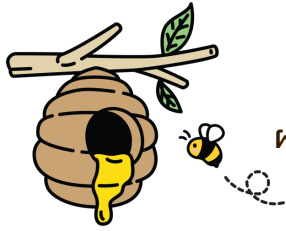
Will she have been working for ten hours when he arrives tomorrow?

เราสามารถเขียนสลับกันได้ด้วยนะ โดยให้เรายกคำเชื่อมมาไว้หน้าสุดก่อนต่อด้วยเขียนเหตุการณ์แรกแล้วก็เอา เครื่องหมาย comma (,) มาคั่นระหว่างประโยคแล้วค่อยเขียนเหตุการณ์อีกอันหนึ่ง ดูตัวอย่างด้านล่าง

บอกเล่า ตอนที่เขามาถึงวันพรุ่งนี้, หล่อนคงจะทำงาน(ต่อเนื่อง) เป็นเวลา10ชั่วโมงแล้ว

When he arrives, she will have been working for ten hours tomorrow.

When + อันที่เกิดทีหลัง , อันที่เกิดขึ้นก่อนอย่างต่อเนื่อง

ขอให้ทุกคนไปถึงเป้าหมายที่ตั้งใจเอาไว้
ผมขอแสดงความยินดีกับพวกเราทุกคนล่วงหน้า

...

ขอให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปกันทุกคนนะครับ

...

หากสนใจสินค้าอื่น ๆ ของเรา สามารถติดต่อสอบถาม
ได้ทาง เพจ หรือ Line ได้เลยครับ

ฝึกแต่งประโยค เล่ม 1

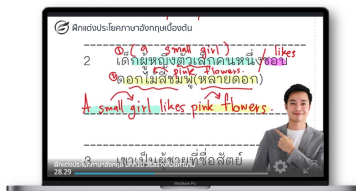
ฝึกแต่งประโยค เล่ม 2

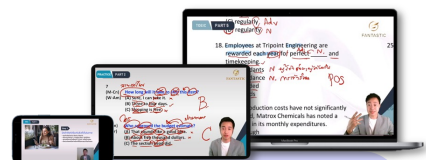
ฝึกออกเสียงอย่างถูกต้อง
ตามหลักสากล IPA

หนังสือคัดศัพท์นะ

คอร์สแต่งประโยค

คอร์สทิวสอบ TOEIC

เพจ FANTASTIC TOEIC

พิมพ์ค้นหา "@fantastictoeic"

YOUTUBE ช่อง FANTASTICTOEIC

